

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

05/2011

**“Kẻ tội lỗi càng nhiều bao nhiêu, thì kẻ
ấy càng có quyền đón nhận Lòng
Thương Xót của Ta bấy nhiêu”**

(NK 723)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ MỤC TỬ

Đức Maria là Mẹ của Lòng Thương Xót

Lm.JB Võ Văn Ánh

1. Chúa Giêsu là Lòng Thương Xót của Đức Chúa Cha nhập thể. Nhập thể trước tiên trong cung lòng Đức Trinh nữ Maria. Đức Mẹ đã cứu mang Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, là Ngôi lời hằng sống, nên Mẹ cũng là Mẹ của Lòng Thương Xót.

2. - Trong **Kinh lạy Nữ vương**, Giáo Hội kêu cầu Đức Mẹ là Mẹ nhân lành có nghĩa là Mẹ Thương Xót. Đức Maria là Nữ vương Lòng Thương Xót.

- Trong Thông Điệp "**Thiên Chúa giàu Lòng Thương Xót**", **Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II** nói: Chỉ có Đức Mẹ mới thấu hiểu kế hoạch lòng thương của Chúa và thật sự chỉ có mình Mẹ mới xứng đáng lãnh nhận Lòng Chúa Thương Xót và được Thiên Chúa đặc biệt kêu gọi loan báo Lòng Thương Xót qua muôn thế hệ: "*Đời nọ tới đời kia, Chúa hằng thương xót những ai kính sợ Người*" (LC 1, 50).

- Đối với **Thánh nữ Faustina**, Đức Mẹ là nguồn ơn chắc chắn hằng tuôn trào Lòng Chúa Thương Xót. Thánh nữ viết: *Mẹ dạy tôi làm thế nào để yêu Chúa trong con tim và làm sao thực thi Thánh ý ngài trong mọi sự* (40).

3. Trong **kinh tuyên hứa của hội viên Legio Mariae** có câu: "**Tim Mẹ và Tim Con là một**": có nghĩa là Mẹ yêu ai thì con phải yêu người ấy. Mẹ yêu Chúa và luôn thưa vâng với Chúa. Mẹ yêu người có tội và luôn bầu chữa cho người kẻ tội.

4. Ngoài ra, Mẹ còn yêu những người bé nhỏ, nên chúng ta có thể gọi:

- Đức Mẹ là Mẹ của những ai bị bỏ rơi.
- Đức Mẹ là Mẹ của những người cùng khổ.
- Đức Mẹ là Mẹ của những người bị áp bức bóc lột.
- Đức Mẹ là Mẹ của những thai nhi vô tội bị giết chết.
- Đức Mẹ là Mẹ của những em bé là nạn nhân của ly dị.
- Đức Mẹ là Mẹ của nạn nhân bệnh HIV/ AIDS.
- Đức Mẹ là Mẹ của những ai đang thành tâm tìm Chúa.

5. **Kết luận:** Là Mẹ của Lòng Thương Xót, Đức Maria yêu người có tội vì Mẹ đã cùng hợp tác với Con Mẹ cứu chuộc họ. Mẹ có quả tim chạnh lòng thương của Chúa Giêsu Con Mẹ, nên Mẹ ấp yêu vỗ về tất cả mọi người bé nhất của Chúa Giêsu.

Lạy Mẹ Maria, xin ban cho con một quả tim giống như Mẹ để con biết yêu thương và phục vụ Chúa nơi mọi người.

Năm 1917, Đức Mẹ hiện ra tại Fatima, Bồ Đào Nha. Tại đây, Mẹ đã ban cho nhân loại 3 mệnh lệnh:

- Lăn hạt Mân Côi
- Tôn sùng Trái Tim Mẹ
- Cải thiện đời sống

Ba mệnh lệnh trên chính là 3 đòi hỏi căn bản và cần thiết mà nhân loại cần phải thực hiện để thế giới có được hòa bình.

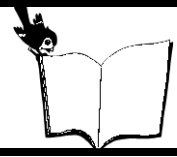

Chúc mừng Kỷ niệm 43 năm Thụ phong Linh mục

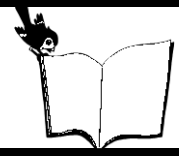

Thứ Bảy 14/5/2011, kỷ niệm **43 năm ngày thụ phong Linh mục** của Cha **JB. Võ Văn Ánh**, Tổng Linh Hưởng Cộng Đoàn Lòng Thương Xót Giáo Phận. Toàn thể cộng đoàn dân Chúa kính chúc mừng Cha. Nguyên xin Chúa ban cho Cha được tràn đầy Thánh ân, dồi dào sức khỏe để Cha hoàn thành nhiệm vụ Mục tử của mình.

SỐNG LỜI CHÚA

CHIA SẺ LỜI CHÚA

CHÚA NHẬT II PHỤC SINH - NĂM A (Ga 20, 19-31)

LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA CHÚA PHỤC SINH

Không Thành Ngọc

Chúa Nhật II Phục sinh được Giáo Hội ấn định, từ thời Đức cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, là Chúa Nhật kính Lòng Chúa Thương Xót.

Sứ điệp về LCTX được trần thuật qua hai lần Chúa Giêsu hiện ra cùng các tông đồ sau khi sống lại.

Chúa Phục Sinh thương các tông đồ đang sợ hãi và hoài nghi

Hai lần hiện ra sau khi sống lại, một vào chiều ngày thứ nhất trong tuần, hai vào tám ngày sau đó, Chúa Giêsu nhằm hai mục đích rõ rệt: giúp các tông đồ vượt qua nỗi sợ hãi và chiến thắng sự hoài nghi.

Bấy giờ chỉ có 10 tông đồ. Giuđa đã ra đi mãi mãi. Tôma vắng mặt.

Chúa đến bất ngờ, lúc các tông đồ đóng chặt mọi cửa nẻo, tránh mọi nhòm ngó, theo dõi của người Do Thái.

Vắng Thầy, các ông thấy sợ hãi, mất tự tin. Những diễn biến từ lúc Thầy bị bắt, chịu đánh đập rồi bị đóng đinh khiến các ông vô cùng hoang mang, mất phương hướng. Kể cả tin tức về ngôi mộ của Thầy trống rỗng cũng chưa đủ làm các ông vững tin vào lời Kinh Thánh tiên báo Thầy sẽ sống lại.

Một cuộc quy tụ gần đông đủ các tông đồ nhưng vẫn không thể làm cho các ông trở nên mạnh mẽ. Số lượng đông chưa hẳn là sức mạnh, khi từng thành viên đều dao động, bất an.

Lúc này, nhóm tông đồ vẫn e ngại người Do Thái. Các vị biết, các nhà lãnh đạo giáo quyền Do thái không thể không tiếp tục ra tay ngăn chặn các môn đệ thân tín của Đức Giêsu loan truyền giáo lý mới.

Và Chúa Phục Sinh đã can thiệp.

Chúa hằng thương những người được tuyển chọn. Chúa biết rõ họ đang cần được ban thêm sức mạnh để vững tin.

Chúa đã hiện đến và ban cho các tông đồ ơn bình an và ân sủng của Thánh Thần, nguồn sức mạnh giúp các tông đồ mạnh dạn mở toang mọi cánh cửa, bước ra khỏi căn phòng, lìa bỏ không gian hạn hẹp, chấm dứt nỗi sợ hãi, kết thúc tâm thế rút rè, không dám dẫn thân trên những nẻo đường của Thầy đã từng đi.

Tám ngày sau, Chúa Phục sinh lại can thiệp. Lần này Người kéo một tông đồ, ông Tôma, ra khỏi nỗi hoài nghi.

Nếu nỗi sợ là biểu hiện đức tin chưa đủ mạnh để có thể dẫn thân làm chứng cho điều mình tin, thì tâm trạng hoài nghi cho thấy niềm Tin đang bị thử thách, có nguy cơ sụp đổ. Vì thế hoài nghi là đêm tối của tinh thần. Người hoài nghi bị đặt vào tình thế: hoặc thoát khỏi bóng tối, trở về phía ánh sáng; hoặc vĩnh viễn sống trong tăm tối.

Chúa Phục Sinh đã đến với Tôma đang hoài nghi. Người nói với ông "Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn". Người muốn tỏ cho ông thấy chính Người là Thầy và là Chúa đã chịu chết, nay sống lại và đang ở trước mặt, hiển nhiên.

Sự kiên trì thuyết phục của Chúa Giêsu đã kéo tông đồ Tôma ra khỏi nỗi ngờ vực. Tôma nhận ra toàn vẹn các dấu chỉ con người của Thầy; từ cách nói năng trò chuyện đến các thương tích trong cuộc khổ nạn và nhất là tình thương nhẫn nại của Chúa.

Bởi vậy, không phải ngẫu nhiên Giáo Hội ấn định Chúa Nhật II Phục Sinh cử hành kính Lòng Chúa Thương Xót.

Lòng Thương Xót của Chúa đã ban cho các tông đồ niềm tin vào Chúa Phục Sinh. Hướng vào niềm tin này, Hội Thánh được thiết lập và được sai đi loan báo Chúa đã cứu nhân loại khỏi mọi nỗi sợ hãi và nghi nan, vì Chúa là Đấng Hằng Xót Thương.

Mỗi vết thương của Chúa đều là mạch nguồn ân sủng

Chúa hiện ra với các tông đồ qua thân xác đã được vinh hiển còn mang nguyên vẹn các vết thương trong cuộc khổ nạn.

Các tông đồ được Chúa cho xem các vết thương của Người.

Các vết thương chắc chắn làm cho hình hài của Chúa không còn nguyên vẹn như xưa, trước lúc Người chịu hành hình. Tay và chân bị đinh xuyên thủng. Cạnh sườn hở toác vì lưỡi đồng đâm vào.

Nhưng nhìn thấy Chúa với một hình hài bị bầm nát, các tông đồ lại cảm nhận một niềm "vui mừng" và sự "bình an" khôn tả.

Vui mừng vì Thầy đã thực sự sống lại, và như thế, niềm hy vọng được cùng sống với Thầy sẽ trở thành hiện thực.

Được bình an, bởi Thầy đã trở lại và ở bên các ông.

Hơn nữa, dù chịu chết và mai táng trong mồ, nhưng Thầy đã được Thiên Chúa cho sống lại. Sự thật này khiến các tông đồ tràn đầy vui mừng và hy vọng. Một niềm tin vừa mới xuất hiện: Từ nay con người được giải thoát khỏi nỗi lo âu phải chết. Một nỗi lo sợ gắn liền với thân phận làm người, kể từ khi nguyên tổ bất tuân phục Thiên Chúa.

Chính vì thế, các vết thương, dấu tích cuộc khổ nạn của Chúa, đã trở nên nguồn ân sủng bình an và hy vọng.

Truyền thống phụng vụ và kinh nguyện của Giáo Hội đã dành một vị trí đáng kể cho việc tôn kính và cầu xin Chúa ban ơn qua các thương tích của Chúa Giêsu.

Chẳng hạn, kinh Cầu Xin Đấng Cứu Thế Rất Thánh trong Sách lễ Rôma được sách Mục Lục Địa Phận Sài Gòn dịch: "Ở Linh hồn Chúa Kitô, xin làm cho con nên thánh - Ở Xác thánh Chúa Kitô, xin cứu lấy con cho rồi - Ở Máu thánh Chúa Kitô, xin làm cho con say mến - Ở Nước nường long Chúa Kitô, xin rửa con cho trong sạch - Ở sự Thương Khó Chúa Kitô, xin cho lòng con bền vững..."

Hoặc lời nguyện kết thúc kinh Cầu Chịu Nạn: "...Chúng con hằng kính mến Đức Chúa Giêsu mà tích năm dấu thánh ở trong lòng chúng con. Lạy dấu thánh chân tả. Lạy dấu thánh chân hữu. Lạy dấu thánh tay tả. Lạy dấu thánh tay hữu. Lạy dấu thánh cạnh nường long Đức Chúa Giêsu. Amen".

Lời cầu nguyện của các tín hữu xuất phát từ niềm tin hình hài bị băm nát của Chúa Giêsu đã được vinh hiển trong sự sống của Thiên Chúa, và mọi hy sinh, khổ nạn vì Tin Mừng đều có sức thánh hóa con người.

Vì thế, các Kitô hữu bước vào con đường Thập Giá để tiến đến nguồn ân sủng.

Và đón nhận hy sinh, chấp nhận tự hủy, để được dự phần vào công trình cứu độ của Thiên Chúa.

CHÚA NHẬT III PHỤC SINH - NĂM A (Lc 24, 13-35)

HÀNH TRÌNH EMMAU

Antôn Trần thế Phiệt, DCCT

Nối tiếp ý tưởng của Chúa Nhật trước, các bài Kinh thánh hôm nay đề cập đến quá trình củng cố và phát triển niềm tin Phục sinh.

I. Trong cuốn Tin Mừng Luca, đoạn Tin Mừng ta vừa nghe tiếp vào câu chuyện Đức Kitô Phục sinh hiện ra cho hai môn đệ làng Emmau. Hai ông đã nhận ra Ngài khi cùng vào quán với Ngài và trông thấy Ngài bẻ bánh, trao cho các ông. Ngài vừa biến mất, hai ông vội trở lại Yêrusalem cốt báo tin vui cho các Tông đồ có lẽ chưa biết gì cả. Nhưng trước khi hai ông nói, các Tông đồ kia đã lên tiếng trước, báo cho hai ông biết Đức Yêsu đã hiện ra cho Phêrô, nghĩa là Ngài đã sống lại thật. Kể đó, hai ông mới thuật lại sự việc liên quan đến mình. Chính lúc đó, Đức Yêsu hiện đến. Vậy mà thật đáng ngạc nhiên, các Tông đồ lại kinh hồn bạt vía, chẳng một ông nào hồ hởi vui mừng. Rõ ràng các ông vẫn chưa tin. Chúa thấy ngay hai nỗi khó của các Tông đồ: một là khó tin có chuyện người chết sống lại

Có lẽ, cũng như nhiều người Á Đông chúng ta, người Do thái và các Tông đồ chỉ có một niềm tin lơ mơ về đời sau, họ quan niệm khi chết là con người đi vào kiếp khác, thỉnh thoảng hồn một số người chết hiện về. Tuyệt nhiên không bao giờ có

người đã chết còn sống lại. Do đó khi Đức Yêsu hiện ra, các ông khiếp vía, chỉ tưởng đó là hồn của Ngài, hoặc đó là ma hiện. Để đánh tan nghi ngờ này của các ông, thuyết phục các ông và làm cho các ông tin, Ngài đã dùng những cách cụ thể: Ngài cho họ xem chân tay, xem thân mình bằng xương bằng thịt của Ngài và ăn thật sự trước mặt các ông.

Nhưng Ngài lại thấy nỗi khó thứ hai, các Tông đồ chưa hiểu vì sao Ngài phải chịu thương khó rồi mới được phục sinh vinh quang, Ngài giải toả bằng cách nhắc lại các sách Cựu ước, giúp các ông hiểu rằng suốt lịch sử Israel, Thiên Chúa đã từng dày công dạy cho Dân chọn biết con đường hy sinh, chịu gian khó, để được sống và đạt hạnh phúc. Chẳng hạn qua việc cho dân Israel thấy giữ luật Người và trung thành với Giao ước thì được hưởng bình an thịnh vượng, phản bội Giao ước, ưa sự thông dong, chiều theo các đam mê thì gặp khốn đốn hay bị lưu đày, nhất là qua khuôn mặt của người Tôi tớ thống khổ, bị bắt bớ, phải ô nhục nhưng sẽ đạt vinh quang và thực thi kế hoạch cứu thế.

Vậy Chúa đã cố gắng đánh tan 2 nỗi hoang mang nghi ngờ của các Tông đồ và ân cần củng cố niềm tin Phục sinh cho các ông.

Sở dĩ Ngài ân cần với các ông, chính vì Ngài ưu ái các ông, dành cho các ông một tình thương đặc biệt, và Ngài muốn sau khi vững tin, các ông sẽ trở nên những chứng nhân kiên cường, lên đường loan báo Tin Mừng, để tất cả nhân loại được biết Tin Mừng ấy và được cứu độ. Đó là mục tiêu chủ chốt Ngài nhắm. Có điều là khi hành động, Chúa tỏ ra dịu hiền, tế nhị, không rùm beng, không áp đặt, mà tôn trọng sự tự do phía các Tông đồ cũng như phía mỗi người sau này.

Và ta thấy Chúa đã thành công: sau lúc đầu kinh hoàng nghi ngờ, các Tông đồ đã tin thật và ít lâu sau, các ông được đầy Thánh Thần, sẽ hoàn toàn đổi thay: thánh Phêrô mạnh dạn làm chứng và quả quyết: "Thiên Chúa đã tôn vinh Tôi Trung của Người". Rồi cũng như Đức Yêsu Phục sinh, Người sẽ giải thích cho những người đồng hương Do thái hiểu đường lối lạ lùng của Thiên Chúa, từng khiến họ sai lầm, không nhận ra Đấng Thiên sai, còn ruồng rẫy Ngài và đòi đóng đinh Ngài vào

thập giá. Nhờ tình thương của Chúa, niềm tin Phục sinh được củng cố và được truyền đạt đến chúng ta.

Thái độ của chúng ta hôm nay trước hết là tạ ơn Chúa vì sự xác thực của niềm tin Phục sinh. Nhờ Chúa hiện ra nhiều lần, mạc khải ngày càng rõ hơn và dùng nhiều cách thức chứng minh, thuyết phục, các thánh Tông đồ đã đạt tới một đức tin vững vàng, có nền tảng chắc chắn. Do đó ta hãy tin vững, bám chắc Mầu nhiệm Phục sinh. Rất nhiều người thời nay cho là niềm tin của ta có tính cách mê tín hoặc hoang đường, ta không việc gì khủng hoảng và mặc cảm. Ta đã nhận lời chứng rõ ràng của các thánh Tông đồ rồi. Phía ta cũng không lý luận theo lý sự của con người để nghi ngờ những tín điều trong Hội Thánh, đặt lại vấn đề về những điều mình đang tin. Trái lại, trước mọi chê bai, tấn công, thậm chí bách hại nếu có, ta hãy cứ vững như đồng trong niềm tin Phục sinh.

Thái độ thứ hai là ta chấp nhận đường lối lạ lùng của Chúa đối với Hội Thánh hoặc đối với cá nhân ta. Khi hiện ra với các Tông đồ, Chúa đã giúp các ông hiểu một điều khó chấp nhận là Ngài phải chịu thương khó và chết nhục nhã trên thập giá rồi mới được phục sinh vinh quang. Cũng thế, nhiều lúc Hội Thánh bị chỉ trích, bị bắt bớ. Ta khó hiểu tại sao lại có sự kiện ấy. Hoặc trong đời ta, có khi Thiên Chúa cũng làm những điều khó hiểu, ví dụ gởi đến cho ta một cơn bệnh, một thất bại, một thua thiệt, ta khó chấp nhận rằng đó là những điều do Chúa an bài, và đó chính là những hồng ân Chúa ban. Rồi ta cũng khó chấp nhận anh chị em bên cạnh ta, những người ăn xin, những kẻ nghèo khó, lại chính là hiện thân của Chúa. Đó là những điều khó chấp nhận. Nhưng nhìn vào Chúa Yêsu, ta hãy hiểu cách hành động của Thiên Chúa, hãy nhớ lại Kinh thánh và lịch sử Israel, trong đó Thiên Chúa đã dạy con người suốt hàng ngàn năm trường, đã kiên trì giúp con người hiểu về con đường hẹp, đưa đến vinh quang, hiểu về tinh thần từ bỏ, khiêm nhường, hèn hạ, để ta bình tâm chấp nhận những điều khó hiểu do Thiên Chúa gởi đến.

Và cuối cùng, mỗi gia đình Công giáo chúng ta hãy có chương trình và quyết tâm đọc và tìm hiểu Kinh thánh nhiều hơn, lắng nghe các bài Lời Chúa trong các thánh lễ một cách

chú ý hơn, cũng như giúp mọi phần tử trong nhà tập luyện tinh thần hãm mình, hy sinh, để: ***hiểu về Chúa, hiểu giá trị của đường lối và tinh thần Chúa và để nên chứng nhân cho Chúa trong thời đại ngày nay.***

Đó chính là cách chứng tỏ ta tin và sống mẫu nhiệm Phục sinh, ta hiểu và thể hiện tinh thần của Đấng Phục sinh.

CHÚA NHẬT IV PHỤC SINH - NĂM A (Ga 10, 1-10)

CỬA DẪN VÀO HỘI THÁNH

Lm. Giacôbê Phạm Văn Phượng OP

Hình ảnh chuồng chiên là một hình ảnh rất quen thuộc đối với người dân sinh sống tại vùng đất Pa-lét-tin thời Chúa Giêsu. Đó là những dải hàng rào bằng gỗ hay bằng cây chắc chắn, được quây lại theo hình vuông hay hình chữ nhật với một cửa ra vào duy nhất. Cứ chiều đến, các chủ chiên lừa chiên vào chuồng qua cửa duy nhất ấy, rồi giao phó việc canh giữ chuồng chiên cho những người được thuê mượn làm công việc này. Sáng sớm hôm sau, các chủ đoàn chiên lại đến để đưa chiên ra khỏi chuồng đi ăn nơi những đồng cỏ. Chuồng chiên là nơi bảo vệ an toàn cho đoàn chiên.

Chúa Giêsu dùng hình ảnh quen thuộc này khi so sánh Ngài với cửa chuồng chiên. Ngài tự xưng mình là cửa chuồng chiên, và Ngài hứa: ai qua cửa đó sẽ được cứu rỗi. Như vậy đoạn Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu cho biết; Ngài là cửa dẫn vào Hội thánh, và điều quan trọng nhất để thuộc về đoàn chiên của Ngài, tức là thuộc về Hội thánh của Ngài, đó là tin vào Ngài và sống theo Ngài.

Tin vào Chúa Kitô và sống theo Ngài là những chân lý rất đơn sơ và trong sáng. Trong thời Giáo Hội sơ khai, các môn đệ Chúa đi rao giảng, thì hầu như chỉ rao giảng về Chúa Kitô, và điều mà các ông thường đòi hỏi những người muốn theo đạo Công giáo, gia nhập Hội thánh, cũng chỉ là: Hãy tin vào Chúa Kitô chịu nạn, chịu chết và đã sống lại. Ai tin vào Chúa Kitô thì

kể như đã đủ điều kiện để được rửa tội và được tham gia vào cộng đoàn của Chúa. Rồi cũng trong thời ấy, những sinh hoạt tôn giáo cũng chỉ tập trung vào Chúa Kitô trong ba việc: Thứ nhất là thực hiện lễ nghi bẻ bánh, tức là tham dự thánh lễ. Thứ hai là học hỏi những điều Chúa Kitô đã giảng dạy. Thứ ba là thực hiện giới luật yêu thương mà Chúa Kitô đã trời lại.

Các tín hữu thời ấy tuân giữ ba việc đạo đức trên đây một cách xác tín, nghiêm chỉnh và đầy vui mừng phấn khởi. Nhưng càng xa thời các thánh tông đồ, thì những việc đạo đức ấy càng bị thêm bớt, đến nỗi có nơi, có thời, Chúa Kitô trong phép Thánh Thể không còn được chú ý cho bằng các nghi lễ bề ngoài và việc tôn kính các thánh. Sự tôn kính các thánh và giữ lễ nghi được tôn trọng hóa một cách quá đáng, đến nỗi Chúa Kitô trong phép Thánh Thể bị lu mờ đi. Rồi cũng có nơi, có thời, Lời Chúa Kitô không còn được chú ý cho bằng lời kinh, lời đấng nọ đấng kia, lời Tòa Thánh. Lời các vị ấy được quan trọng hóa một cách quá đáng, làm cho Lời Chúa bị nhạt đi. Rồi cũng có nơi, có thời, giới luật yêu thương không còn được chú ý bằng luật Giáo Hội, luật Giáo xứ, luật đoàn thể và các tục lệ... Những luật của con người ấy được quan trọng hóa một cách quá đáng, làm nhạt nhòa đi giới luật yêu thương.

Tình trạng suy thoái, biến chất như vậy, vẫn còn thấy đó đây trong Hội thánh hôm nay. Và khi nhìn thấy tình trạng này, những người có trách nhiệm thực sự lo sợ, nếu không khéo sẽ rơi vào nguy cơ xa lìa Chúa Kitô, nguy cơ không thực sự thuộc về Chúa Kitô, nguy cơ không phải là người Kitô hữu thực sự.

Chúng ta hãy đặt giả thiết: nếu như hôm nay Chúa Kitô lại xuống thế một lần nữa, sống như một người thường, đến thăm Tòa thánh, đến thăm các Tòa giám mục, các nhà dòng, các Giáo xứ, các gia đình có đạo và từng tín hữu, thì không biết chúng ta có nhận ra Ngài không? Và nhất là Ngài có nhận ra chúng ta là môn đệ Ngài không? Ngài có nhận ra đạo chúng ta hôm nay là đạo của Ngài không? Bởi vì có những biến chất mà người ta vô tình hay hữu ý đã làm sai đi những điều căn dặn của Chúa Kitô, bởi vì người ta không tập trung vào Chúa Kitô, là cửa dẫn vào Hội Thánh.

Mỗi người chúng ta hãy suy nghĩ xem: Nếu Chúa Kitô đến đây, lúc này, Ngài có nhận ra chúng ta là những người thuộc về Chúa không? Ngài có thấy chúng ta tôn sùng Mình Thánh Chúa, chăm chỉ học hỏi Lời Chúa và thực hành giới luật yêu thương không? Trong ba việc đó, thì việc tôn sùng Mình Thánh và học hỏi Lời Chúa, có lẽ chúng ta đã thực hiện tốt, bằng chứng là sự có mặt của chúng ta ở đây, còn việc thực thi bác ái thì sao? Đây là việc khó hơn. Bởi vì chúng ta có thể siêng năng rước lễ hoặc có thể quỳ hàng giờ để viếng Mình Thánh Chúa, hay chúng ta có thể bỏ từng giờ để học hỏi Lời Chúa. Những việc đó tương đối dễ, nhưng việc thực thi bác ái, thực thi giới luật yêu thương, như tha thứ cho nhau, nhịn nhục nhau, đi thăm viếng những người bệnh tật, giúp đỡ những người nghèo túng, neo đơn, khổ đau, để ý đến những người có hoàn cảnh khó khăn... Đó là những cái rất khó. Nhưng nếu vượt qua được những cái khó đó, chúng ta sẽ trở nên một nhân chứng thực sự của Chúa như Chúa đã nói: *"Người ta cứ dấu này mà nhận biết chúng con là môn đệ Thầy, là chúng con yêu thương nhau"*.

Hơn nữa, hiện nay, giới luật yêu thương là một đòi hỏi, một thách đố có tính cách Phúc Âm hóa. Phúc Âm hóa có nghĩa là nó có sức truyền giáo và tái truyền giáo. Nếu chúng ta có những công trình xây cất đẹp đẽ, có những công lao tổ chức trong Giáo Hội, có những quy tụ đông đảo, linh đình... mà nếu thiếu bác ái, thì tất cả các việc chúng ta làm sẽ mất đi rất nhiều ý nghĩa và giá trị cao đẹp, sẽ không có sức thiêng liêng để huấn luyện chúng ta trở nên những người con đích thực của Chúa, mang dấu ấn của Chúa, và không có đủ sức mạnh thuyết phục được những người khác trở về với đạo của Chúa chúng ta.

Chúng ta hãy cầu xin Chúa Thánh Thần, là ánh sáng chân lý, soi dẫn chúng ta biết đi vào cửa đích thực dẫn vào Hội Thánh, đó là Chúa Kitô, và giúp cho chúng ta có sức mạnh thực hiện điều quan trọng nhất để thuộc về đoàn chiên của Chúa Kitô, đó là thực hiện giới luật yêu thương, thực thi bác ái ở mọi nơi, mọi lúc và với tất cả mọi người

CHÚA NHẬT V PHỤC SINH (Ga 14, 1-12)

CHÚA KITÔ LÀ ĐƯỜNG

Lm. Giacôbê Phạm Văn Phượng OP

Trong các sách Tin Mừng, chúng ta thấy có một sự khác biệt rất lạ lùng và thú vị về các danh hiệu mà chính Chúa Giêsu đã tự nói, tự định nghĩa về mình, chẳng hạn Ngài tự xưng mình là Thiên Chúa, là con Thiên Chúa, là ánh sáng, là bánh hằng sống, là cửa chuồng chiên, là mục tử tốt lành. Ngoài ra, Chúa còn dùng những hình ảnh để tự ví mình, chẳng hạn Ngài ví mình như kẻ trộm, như tân lang, như hoàng tử... Mỗi danh hiệu, mỗi hình ảnh đó đều có một ý nghĩa sâu xa, độc đáo và thú vị.

Bài Tin Mừng Chúa nhật tuần trước, chúng ta thấy Chúa Giêsu tự xưng mình là cửa chuồng chiên, là cửa dẫn vào Hội Thánh, là cửa dẫn vào Nước Trời. Ai muốn vào Nước Trời phải đi qua cửa đó. Bài Tin mừng Chúa Nhật hôm nay, chúng ta thấy Chúa Giêsu lại tự xưng mình là đường dẫn tới Nước Trời. Nước Trời là nhà Cha, trong đó có đủ chỗ cho hết mọi người. Chúa Giêsu lên trời là để dọn chỗ cho chúng ta. Nhưng ai muốn đến với Chúa Cha, muốn đến chỗ ở của mình trên trời, phải đi trên con đường đó.

Tất cả chúng ta đều biết: con đường là những phương tiện để đi lại, để lưu thông và vận chuyển, nhờ đó giúp người ta có thể giao dịch và liên kết với nhau. Dù là những con đường mòn nhỏ bé, quanh co xuyên qua các làng mạc, dù là những con đường hẻm, chật hẹp chằng chịt trong các thành phố, cho đến những con đường cái quan, những xa lộ trải đá, trải nhựa, đều là những phương tiện để con người đi lại và đạt tới mục đích đã định. Cũng vậy, Chúa Kitô là đường, là con đường liên kết đất với trời, liên kết loài người với Thiên Chúa.

Từ khi tổ tông loài người phạm tội, con đường dẫn tới Nước Trời, dẫn tới hạnh phúc đích thực, dẫn tới Thiên Chúa đã bị phá hủy, đã bị đứt quãng. Chúa Kitô đã tái lập giao thông, làm cho

con đường về trời được mở lại như cũ. Ai muốn đến với Thiên Chúa, muốn về quê trời, đều phải đi trên con đường đó, như chính Chúa đã quả quyết: *"Không ai đến được với Cha mà không qua Thầy"*.

Từ 20 thế kỷ qua, con đường ấy thật danh tiếng và luôn luôn nổi tiếng. Con đường ấy mở ra bằng một tình thương và kết thúc bằng một hạnh phúc. Con đường ấy trải dài tin yêu, thấp sáng hy vọng để dẫn tới nhà Cha trên trời. Con đường ấy mang tên Giêsu, con đường ấy chính là Ngài. Ngài là đường, là sự thật và là sự sống, nghĩa là đến với Ngài, tin vào Ngài là gặp được sự thật và sự sống đích thực.

Nói rõ hơn, từ xưa cho đến nay, có nhiều tôn giáo hoặc chủ nghĩa nối tiếp nhau đưa ra những quan niệm về vũ trụ, về con người, về hạnh phúc, nhằm giải đáp các thắc mắc và đề nghị những phương thế như những con đường dẫn tới hạnh phúc. Mỗi con đường có một giá trị riêng của nó và nhằm dẫn tới thứ hạnh phúc nhất định. Chúng đã góp phần không nhỏ giúp con người sống tương quan tốt đẹp hơn với nhau qua dòng lịch sử.

Tuy nhiên, những vị sáng lập các tôn giáo là những người có công tìm ra một con đường và truyền giảng cho người khác, rồi họ đều đã chết, họ chỉ là những người tìm kiếm và chỉ đường. Còn Chúa Giêsu đã ý thức rõ về mình và tuyên bố rằng: *"Tôi là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống"*, nghĩa là Ngài đã biết đường, không phải tìm kiếm, Ngài chỉ đường và còn có khả năng giúp người ta đi trọn đường để đạt tới đích, vì Ngài chính là đường. Ngài không cần phải tịnh niệm để tìm sự thật, vì Ngài là sự thật. Ngài cũng sống và chết như mọi người, nhưng Ngài đã phục sinh và sống vĩnh hằng, vì Ngài chính là sự sống. Chúa Giêsu là Thiên Chúa làm người, là đường, là sự thật và là sự sống, đó là cơ sở vững chắc tuyệt đối để chúng ta chọn Ngài là đường dẫn tới hạnh phúc đích thực và toàn diện.

Vì thế, Chúa Giêsu dạy bảo và mời gọi chúng ta bước theo Ngài trên con đường đó. Tất cả chúng ta đều biết; trần gian chưa phải là quê hương, và những ngày chúng ta đang sống chỉ là những bước hành trình trở về quê hương. Rõ ràng đời này chỉ là cuộc sống tạm bợ, chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh cửu. Vậy trong cuộc hành trình này, trong cuộc sống tạm bợ này,

chúng ta phải sống thế nào để đảm bảo về đến quê hương và sống hạnh phúc?

Như một người Cha tốt lành, Chúa Giêsu lại chỉ dạy thêm cho chúng ta biết con đường chắc chắn đi vào cõi phúc, đó là con đường hẹp, Chúa nói: "*Con đường rộng rãi thênh thang là lối đưa đến hư mất và có nhiều kẻ đi lối ấy. Còn con đường đưa tới sự sống thì chật hẹp và ít kẻ đi theo lối ấy*". Như vậy là có hai con đường, hai con đường tóm kết hết mọi lối sống luân lý của con người. Giữa hai con đường đó, người ta được tự do chọn lựa, và chịu trách nhiệm về sự chọn lựa của mình.

Tại sao con đường dẫn tới sự sống lại chật hẹp và ít người đi theo con đường này, trong khi nhiều người lại bước theo con đường rộng đưa đến sự chết? Bởi vì con đường gồ ghề, chật hẹp là con đường phải từ bỏ mình, khép mình theo kỷ luật, theo giới răn Chúa, là con đường chấp nhận những hy sinh, khó khăn, vất vả, đau khổ... vì thế con người không muốn đi trên con đường đó. Trái lại, con đường rộng rãi thênh thang, đầy vẻ quyến rũ là con đường sống thoải mái, theo ý riêng, là con đường bất công, kiêu ngạo, ích kỷ, ghen ghét... dẫn tới những ngõ cụt, chán chường và thất vọng. Tóm lại, là con đường tà không đưa tới đích cuối cùng của cuộc sống là hạnh phúc vĩnh cửu, thế mà nhiều người lại thích đi theo con đường này.

Vì vậy, mỗi người chúng ta hãy xét mình xem, chúng ta có đang đi vào con đường hẹp của Chúa Giêsu không hay đi ngoài lề, đi chệch đường, đi ngược chiều? Chúng ta phải luôn nhớ: con đường hẹp này, có lúc thẳng bằng, có lúc quanh co, có lúc bằng phẳng, có lúc gồ ghề đầy ổ gà. Đó là hình ảnh về cuộc đời con người chúng ta. Cuộc đời chúng ta được ví như có bốn mùa thay đổi nhau. Đừng ai tưởng rằng đời mình chỉ có một mùa xuân, cũng đừng ai cho rằng đời mình chỉ là một mùa đông ảm đạm, hay chỉ là một mùa hè nóng bức oi nồng. Nhưng dù đường đời của chúng ta thế nào, chúng ta cũng phải bền gan can trường đi tới đích, vì "kiến tha lâu đầy tổ", "có công mài sắt có ngày nên kim", và nhất là "ai bền đỗ đến cùng mới được cứu rỗi"

CHÚA NHẬT VI PHỤC SINH (Ga 14. 15-21)

THẦN CHÂN LÝ

DGM Antôn Vũ Huy Chương

Trước khi về cùng Cha, Chúa Giêsu Phục Sinh hứa sẽ xin Cha ban cho các môn đệ một “Đấng Bảo Trợ khác” (Ngoài Chúa Giêsu) để “ở với” họ luôn mãi (x. câu 16). Lời hứa đó đã trở thành hiện thực khi Cha và Con ban Thánh Thần cho các môn đệ. Tuy nhiên thánh Thần đến từ Cha và Con chỉ ở với những môn đệ nào “yêu mến và giữ các điều răn của Thầy” (câu 15). Yêu Chúa và tuân giữ Lời Chúa là chủ đề chính của đoạn Tin Mừng này.

Trong đoạn Tin Mừng này, Thầy Giêsu ngỏ lời trực tiếp với các môn đệ. Thế gian không được hưởng những điều như các môn đệ vì “ai có và giữ các điều răn của Thầy, người ấy mới là kẻ yêu mến Thầy. Mà ai yêu mến Thầy, thì sẽ được cha Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy” (câu 21). Tình yêu của Cha và Con đối với các môn đệ được tỏ hiện qua việc ban Đấng Bảo Trợ cho các môn đệ. Ở đây, nên ghi nhận một chi tiết nói lên tình yêu của Chúa Giêsu: Chúa Giêsu đã bảo các môn đệ lấy danh Người mà cầu xin thì sẽ được, nhưng ở đây chính Người có sáng kiến trực tiếp xin với Chúa Cha ban Đấng Bảo Trợ. Việc trợ giúp trước tiên là ở với các môn đệ luôn mãi (x. câu 16). Việc trợ giúp khác nữa là Đấng Bảo Trợ sẽ dạy dỗ các môn đệ mọi điều và nhắc nhở cho họ những gì Chúa Giêsu đã giảng dạy họ (x. Ga 14, 26; 16, 13). Vì thế, Chúa Thánh Thần còn được gọi bằng một tên khác là Thần Chân Lý (x. Ga 14, 17). Chính nhờ và với Chúa Thánh Thần, các môn đệ sẽ làm chứng cho Chúa Giêsu trước mặt thế gian (x. Ga 15, 26-27). Họ sẽ không hổ thẹn hay sợ bị bắt bớ và khốn khổ vì Danh Chúa Giêsu. Như thế, sự hiện diện của Chúa Thánh Thần sẽ thay thế sự có mặt hữu hình của Chúa Giêsu và bảo đảm cho các môn đệ sẽ không mồ côi (x. 14, 18tt).

Tuy được ban Đấng Bảo Trợ, Thần Chân Lý, nhưng điều kiện để được Thiên Chúa ở mãi với các môn đệ là “yêu mến và giữ các điều răn của Thầy”. Vậy điều răn nào được Thầy lưu ý nhất? “Đây là điều răn của Thầy: anh em hãy thương yêu nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 15, 12). Thánh Giê-rô-ni-mô kể lại một chuyện về thánh Gioan tông đồ: lúc đã về già, thánh Gioan vẫn luôn nhắc nhở các kitô hữu là hãy yêu thương nhau. Nghe nhắc mãi phát chán nên người ta mới hỏi lý do, và đã được trả lời: Bởi vì đó là điều răn của Chúa. Chỉ cần giữ điều răn này là đủ”.

“Anh em hãy yêu thương nhau”. Chúa Giêsu Phục Sinh muốn nhắc mãi điều này cho các Kitô hữu. Giữa một thế giới bị phân hóa, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II luôn mời gọi các Kitô hữu xây dựng một nền **văn minh tình yêu**. Giữa một thế giới tiến bộ về khoa học, Đức Thánh Cha Bê-nê-đíc-tô XVI đã ban hành thông điệp “Tình yêu trong chân lý”. Giữa một xã hội đã có nhiều mặt đối mới, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, trong năm Thánh 2010, đã định hướng cho mọi thành phần Dân Chúa xây dựng một Giáo Hội **mẫu nhiệm - hiệp thông - sứ vụ**. Bởi lẽ, có mẫu nhiệm nào cao cả hơn mẫu nhiệm Thiên Chúa yêu thương loài người đến nỗi ban Con Một cho loài người để những ai tin Người Con đó thì được sống và sống dồi dào? Có cuộc sống nào thực sự đem lại hạnh phúc hơn cuộc sống trong tình yêu hiệp thông với Thiên Chúa và tha nhân? Có cách nào để thi hành sứ vụ truyền giáo hữu hiệu hơn là sống yêu thương?

Nhưng, thật là mâu thuẫn khi vừa nói đoàn kết, vừa gây chia rẽ! Thật là chói tai khi vừa nói tôn trọng sự thật vừa xuyên tạc sự thật! Chúng ta đã nghe nói đến “Sự thật trong Yêu thương” hay “Yêu thương trong Sự thật”; cả hai kiểu nói đều phát xuất từ thư của thánh Phaolô gửi Giáo đoàn Ê-phê-sô: “Thi hành sự thật trong yêu thương, chúng ta sẽ lớn lên về mọi phương diện, vươn tới Đức Kitô vì Người là Đầu” (Ep 4, 15). Làm sao thực hiện được lời mời gọi đó nếu không cậy dựa vào “Đấng Bảo Trợ” là “Thần Chân Lý”?

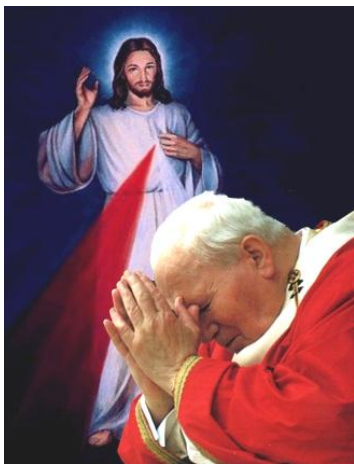
HỌC HỎI LINH ĐẠO

Lòng Thương Xót là gì

Thomas Aquinas Trâm Thiên thu (Chuyển ngữ)

(Bài giảng của ĐGH Gioan-Phaolô II về Lòng Thương Xót ngày 17/8/2002)

"Hãy tin vào Thiên Chúa Toàn năng. Ôi Lòng Thương Xót Chúa phi thường và sâu thẳm, Ngài đáng được tôn thờ và ngợi khen. Ôi thuộc tính vĩ đại của Thiên Chúa Toàn năng, Ngài là niềm hy vọng ngọt ngào của tội nhân"
(NK 951)

Anh chị em thân mến!

1. Hôm nay tôi lặp lại những từ đơn giản và thẳng thắn này của thánh nữ Faustina để cùng với thánh nữ và toàn thể anh chị em tôn sùng mầu nhiệm Lòng Chúa Thương Xót phi thường và sâu thẳm. Cũng như thánh nữ Faustina, chúng ta muốn tuyên xưng rằng ngoài Lòng Chúa Thương Xót không có niềm hy vọng nào cho nhân loại.

Chúng ta cùng lặp lại niềm xác tín rằng: Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài!

Lời tuyên tín này, lời tuyên xưng đức tin vào Thiên Chúa Toàn năng, rất cần trong thời đại chúng ta, khi loài người cảm thấy hoang mang trước nhiều biểu hiện của ma quỷ. Khẩn cầu Lòng Chúa Thương Xót cần phát xuất từ đáy lòng đã gặp đau khổ, lo sợ, vô định, và đồng thời mong mỏi niềm hy vọng chính xác. Đó là cách ngày nay đã có, trước thánh cốt ở Lagiewniki, để nhìn lại Thánh Nhan Chúa Cha qua Chúa Giêsu: "*Cha của Lòng Thương Xót và Chúa của Niềm An ủi*" (2 Cr 1: 3). Với con mắt tâm hồn, chúng ta muốn nhìn vào đôi mắt của Chúa Giêsu nhân từ, để tìm kiếm sâu thẳm trong ánh mắt của Ngài sự phản

ánh đời sống nội tâm, cũng như ánh sáng hồng ân mà chúng ta thường lãnh nhận, và Thiên Chúa vẫn trao ban cho chúng ta hằng ngày cho đến tận thế.

2. Chúng ta sẽ cung hiến thánh đường mới này dâng kính Lòng Chúa Thương Xót. Trước khi làm vậy, tôi muốn chân thành cảm ơn những người đã góp công sức xây dựng thánh đường này. Đặc biệt cảm ơn ĐHY Franciszek đã nỗ lực đảm nhiệm công việc như đầu chỉ của ngài muốn sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. Tôi cũng cảm kích các nữ tu dòng Thánh Mẫu Thiên Chúa Nhân Từ (Sisters of the Merciful Mother of God), tôi cảm ơn chị em đã phổ biến sứ điệp của thánh nữ Faustina. Tôi ân hoan chào mừng các ĐHY và các ĐGM Ba Lan, dẫn đầu là ĐHY Tổng GM, cũng như các GM đến từ các quốc gia trên thế giới. Tôi vui mừng có sự hiện diện của các LM triều, LM dòng, và các chủng sinh.

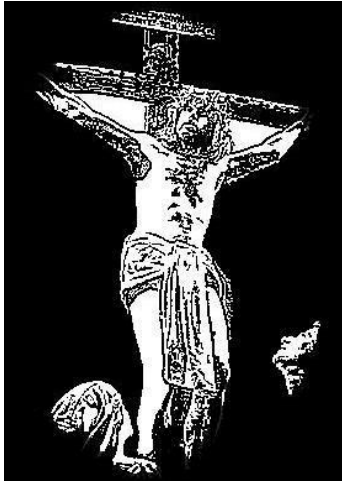

Tôi thân ái chào mừng những người tham dự thánh lễ hôm nay, đặc biệt các vị đại diện của Quỹ Đền thờ Lòng Chúa Thương Xót (Foundation of the Shrine of Divine Mercy) đã giám sát việc xây dựng, kể cả các thợ xây có liên quan trong nhiều dự án. Tôi biết rằng nhiều người hiện diện ở đây đã

rộng lòng góp tiền của vào việc xây dựng thánh đường này. Nguyên xin Thiên Chúa thưởng công cho sự đại lượng của quý vị và chúc lành cho sự tận tâm của quý vị!

3. Anh chị em thân mến! Khi chúng ta thánh hiến thánh đường mới này, chúng ta cũng có thể hỏi xem điều gì gây rắc rối cho Vua Solomon khi ông thánh hiến Đền thờ Giêrusalem là Nhà Chúa: "*Có thật Thiên Chúa cư ngụ dưới đất chẳng? Nay, trời cao thăm thăm còn không chứa nổi Ngài, huống chi ngôi nhà con đã xây đây!*" (1V 8: 27). Thoạt nhìn, để kết hợp những "nơi" nào đó với sự hiện diện của Thiên Chúa có thể có vẻ không thích hợp. Chúng ta không bao giờ có thể quên rằng thời gian và không gian thuộc về Thiên Chúa trong trạng thái nguyên vẹn của Ngài. Nhưng cho dù qua thời gian và thế giới

có thể được coi là "đền thờ" của Ngài thì Thiên Chúa cũng đã chọn những thời điểm và những vị trí để làm cho con người có thể trải nghiệm cách hiện hữu đặc biệt của Ngài và ân sủng của Ngài. Được đức tin thúc đẩy, người ta đến những nơi như thế này và tin rằng họ sẽ tìm thấy sự hiện diện của Thiên Chúa.

Trong cùng niềm tin đó, tôi đến Lagiewniki để thánh hiến ngôi thánh đường mới này. Tôi tin rằng đây là nơi đặc biệt được Thiên Chúa chọn để gieo hạt giống ân sủng của Lòng Thương Xót. Tôi cầu nguyện cho nơi này luôn là nơi mà Lòng Chúa Thương Xót được tuyên xưng, là nơi trở về và sám hối, là nơi cử hành Bí tích Thánh Thể, là nguồn mạch của Lòng Thương Xót, là nơi cầu nguyện và là nơi cầu xin Lòng Thương Xót cho chính chúng ta và cho thế giới. Tôi cầu nguyện theo lời của Vua Solomon: *"Lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của con! Xin đoái đến lời tôi tớ Chúa cầu xin khẩn nguyện, mà lắng nghe tiếng kêu cầu của tôi tớ Ngài dâng trước tôn nhan hôm nay. Xin Ngài để mắt nhìn đến ngôi nhà này đêm ngày, nhìn đến nơi này, vì Ngài đã phán 'Danh Ta sẽ ở đây'; xin Ngài lắng nghe lời nguyện tôi tớ Ngài dâng ở nơi đây. Xin nghe lời nài van của tôi tớ Ngài và của Ít-ra-en dân Ngài dâng lên ở nơi đây. Từ trời, nơi Ngài ngự, xin lắng nghe; xin lắng nghe và tha thứ"* (1V 8: 28-30).

4. *"Nhưng giờ đã đến, và chính là lúc này đây, giờ những người thờ phượng đích thực sẽ thờ phượng Chúa Cha trong Thần Khí và Chân lý, vì Chúa Cha tìm kiếm những ai thờ phượng Ngài như thế"* (Ga 4: 23). Khi chúng ta đọc những lời này của Chúa Giêsu trong Đền thờ Lòng Thương Xót (Shrine of Divine Mercy), chúng ta biết rằng không ai có thể đến đây ngoại trừ Thần Khí và Chân Lý. Chính Chúa Thánh Thần, Đấng An Ủi và Chân Lý, hướng dẫn chúng ta đi trên con đường Lòng Thương Xót. Bằng cách quan tâm thế giới "sai lầm về tội lỗi, về sự công chính và việc xét xử" (Ga 16: 8), Ngài cũng cho chúng ta biết sự viên mãn củaƠn Cứu Độ nơi Đức Kitô. Việc thuyết phục quan tâm tội lỗi liên quan gấp đôi tới Thập giá của Đức Kitô. Mặt khác,

qua Thập giá của Đức Kitô, Chúa Thánh Thần làm cho chúng ta nhận thức tội lỗi bằng chiều kích đầy đủ của điều ác mà nó chứa đựng và che giấu bên trong. Và lại, Chúa Thánh Thần cho phép chúng ta, cũng nhờ Thập giá của Đức Kitô, để thấy tội lỗi bằng ánh sáng của *mysterium pietatis*, nghĩa là lòng nhân từ và sự tha thứ của Thiên Chúa (*x. Dominum et vivificantem, 32*).

Do đó, “việc thuyết phục quan tâm tội lỗi” cũng trở thành việc thuyết phục tội lỗi đó có thể bị gác sang một bên và con người có thể được phục hồi xứng đáng là con yêu dấu của Thiên Chúa. Thật vậy, Thập giá là “cách hạ mình sâu thẳm nhất của Thiên Chúa đối với con người [...]. Thập giá như cách tiếp xúc của tình yêu vĩnh hằng trên những vết thương nhức nhối nhất của con người trên trái đất” (*Dives in Misericordia, 8*). Viên đá góc tường của Đền thờ này sẽ luôn luôn nhắc nhở về sự thật này, vì nó được đưa tới đây từ Đồi Can-vê (Mount Calvary), như thể Đức Giêsu Kitô đã chiến thắng tội lỗi và sự chết từ trên Thập giá vậy.

Tôi thâm tín rằng ngôi thánh đường mới này sẽ luôn là nơi người ta đến gặp Thiên Chúa trong Thần Khí và Chân Lý. Họ sẽ đến bằng niềm tin đồng hành với những người khiêm nhường mở rộng lòng mình với việc làm của Lòng Chúa Thương Xót, với tình yêu mạnh hơn tội lỗi. Ở đây, trong ngọn lửa của tình yêu Thiên Chúa, trái tim con người sẽ cháy bùng lửa ước muốn trở về, và những tìm kiếm niềm hy vọng sẽ được an ủi.

5. “Lạy Chúa Cha hằng hữu, con dâng lên Ngài Mình và Máu, Linh hồn và Thần tính của Con Yêu Dấu Cha, Chúa chúng con, đền thay tội lỗi của mọi người trên thế giới. Nhờ cuộc Khổ Nạn đau thương của Chúa Giêsu, xin thương xót chúng con và toàn thể giới” (*Nhật Ký, 476*). Trên chúng ta và toàn thế giới... Thế giới ngày nay cần Lòng Chúa Thương Xót biết bao! Tại mỗi lục địa, từ sâu thẳm đau khổ của con người, tiếng kêu xin Lòng Thương Xót như đang vang lên. *Ở đâu có thù hận và khao khát trả thù ngự trị thì ở đó chiến tranh sẽ đem lại đau khổ và chết chóc cho những người vô tội, nơi đó cần có Lòng Chúa Thương Xót để ổn định trí tuệ và tâm hồn con người, và để đem lại hòa bình. Nơi nào không tôn trọng sự sống và sự*

xứng đáng của con người thì nơi đó cần đến Lòng Chúa Thương Xót. Trong ánh sáng của Lòng Thương Xót, chúng ta thấy giá trị cao cả của mỗi con người. Lòng Thương Xót cần thiết để bảo đảm rằng mọi sự bất công trên thế giới sẽ chấm dứt trong ánh sáng chói lọi của chân lý.

Do đó mà hôm nay, tại Đền thờ này, tôi long trọng **phó thác thế giới cho Lòng Chúa Thương Xót.** Tôi làm vậy với niềm khao khát rằng sứ điệp của Lòng Thương Xót được tuyên xưng ở đây qua thánh nữ Faustina, có thể được mọi người trên thế giới biết đến và tâm hồn họ tràn ngập niềm hy vọng. Nguyên xin sứ điệp này lan tỏa từ nơi này tới quê hương yêu dấu của chúng ta và khắp thế giới. Nguyên xin lời hứa liên kết của Chúa Giêsu được hoàn tất: Từ khắp nơi phải nhận biết “ngọn lửa sẽ chuẩn bị cho thế giới về lần đến cuối cùng của Ngài” (x. *Nhật Ký, 1732*).

Ngọn lửa này cần được thắp lên nhờ Hồng ân Thiên Chúa. Ngọn lửa của Lòng Thương Xót cần được chia sẻ cho thế giới. Nhờ Lòng Chúa Thương Xót, thế giới sẽ tìm thấy bình an và nhân loại sẽ tìm thấy hạnh phúc! **Tôi giao phó nhiệm vụ này cho tất cả anh chị em, cho Giáo hội ở Krakow và Ba Lan, cho tất cả những người sùng kính Lòng Chúa Thương Xót** (votaries of Divine Mercy), những người sẽ tới đây từ Ba Lan và khắp nơi trên thế giới. **Câu mong anh chị em là chứng nhân của Lòng Chúa Thương Xót!**

6. Thiên Chúa là Cha nhân từ, nơi Con Ngài là Đức Giêsu Kitô, Cha đã mạc khải lòng yêu thương và tuôn đổ tình yêu ấy trên chúng con qua Chúa Thánh Thần, Đấng An Ủi chúng con. Hôm nay chúng con phó thác nơi Cha số phận của thế giới và của mọi người. Xin ghé mắt đoái nhìn chúng con là những người tội lỗi, xin chữa lành sự yếu đuối của chúng con, xin chế ngự ma quỷ, và ban cho các dân tộc trên thế giới nhận biết Lòng Thương Xót của Ngài. Nơi Ngài, lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, ước gì chúng con tìm thấy nguồn cây trồng. Lạy Chúa Cha hằng hữu, nhờ cuộc Khổ nạn và Phục sinh của Chúa Con, xin thương xót chúng con và toàn thế giới! Amen.

Hãy sám hối

(Ban Biên tập – st)

Năm 1987, khi nhớ lại cuộc hành hương Fatima năm 1982 của mình, Đức Gioan Phaolô II đã nói: *Với chuỗi Mân Côi trên tay, với thánh danh Maria trên môi miệng, và bài ca Lòng Thương Xót trong lòng, tôi cảm tạ vì Mẹ đã cứu tôi khỏi cuộc ám sát vào năm trước đó.* Những cuộc hiện ra tại Fatima năm 1917 được minh chứng bằng nhiều dấu lạ phi thường, tạo nên một điểm qui chiếu và soi sáng cho thế kỷ của chúng ta. Mẹ Fatima đã đến để thức tỉnh lương tâm nhân loại, để chiếu tỏ ý nghĩa chân thực cho cuộc sống, để kêu gọi nhân loại sám hối và trở về, để đốt nóng các linh hồn bằng ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa và bác ái với tha nhân. Mẹ đến giúp đỡ chúng ta, vì

nhiều người vô phúc đã không muốn chấp nhận lời mời gọi của Con Thiên Chúa để trở về với mái nhà Hiền Phụ của họ.

Từ đền thánh tại Fatima, Đức Mẹ hôm nay lại gióng lên lời thỉnh nguyện từ mẫu và khẩn thiết: *Hãy trở về với Chân Lý và Ân Sủng; hãy trở về với đời sống các nhiệm tích, nhất là nhiệm tích Xá Giải và Thánh Thể; hãy tôn sùng Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ, và sống tinh thần sám hối.*

Hôm nay, chúng ta hãy tự hỏi: *Chúng ta có thường xuyên đáp lại ơn soi sáng của Chúa Thánh Thần để thanh tẩy linh hồn chúng ta, nhất là bằng bí tích Xá Giải hay chưa? Chúng ta có thường xuyên làm việc đền*

tạ vì tội lỗi quá khứ của chúng ta và của nhân loại hay chưa? Chúng ta có thường xuyên lần chuỗi Mân Côi, nhất là trong tháng Năm, tháng kính Đức Mẹ hay chưa? Chúng ta đã muốn đưa bạn bè, thân nhân của chúng ta, như những người con hoang đàng trở về với Chúa Kitô hay chưa?

Sứ điệp Fatima trên căn bản là một lời mời gọi sám hối và hoán cải như trong Phúc Âm. Đức Mẹ trong sứ điệp ấy đã ân cần mời gọi nhân loại tội lỗi hãy ăn năn sám hối. Một lời mời gọi đầy tình từ mẫu, đồng thời cũng mạnh mẽ và dứt khoát. Chúng ta hãy lắng nghe lời Mẹ, ngọt ngào nhưng nài nỉ, mời gọi từng người chúng ta hãy hành động. Toàn bộ Phúc Âm vang lên những lời *hãy sám hối, hãy sám hối*. Chúa Giêsu bắt đầu sứ vụ của Người bằng những lời: *Hãy sám hối, vì nước Trời đã gần*. Hai chữ sám hối nói lên thái độ quay về của tội nhân, biểu lộ một thái độ bên trong lẫn bên ngoài, hướng đến việc đền tạ vì những tội lỗi đã phạm.

Mẹ Fatima nhắc cho chúng ta: *nếu không sám hối, nhân loại không thể đón nhận Nước Chúa; nếu không sám hối, con người vẫn ở trong nước tội lỗi*. Theo lời Chúa, *nếu không sám hối, tất cả sẽ phải chết*. Trong lời rao giảng của các Tông Đồ

cho Giáo Hội non trẻ, chân lý này bao giờ cũng chiếm một vị trí quan trọng. *Mọi ngày giờ của Giáo Hội lễ hành dương thế là một thời gian sám hối Chúa ban để đừng ai bị hư mất*. Sám hối cần thiết, bởi vì tội lỗi vẫn còn đó và chúng ta

không xa lạ với nó. Bởi vì chúng ta phải đền tạ về tất cả những sai lỗi và yếu đuối của mình cũng như của đồng loại. Hơn nữa, nếu không có ơn đặc biệt và ngoại thường, không ai có thể đứng vững trong đàng lành. Theo lời Đức Gioan Phaolô II: *Mục tiêu tối hậu của sám hối là làm cho chúng ta yêu mến Thiên*

Chúa thiết tha và tận hiến toàn thân cho Người. Cha Sở họ Ars thường nói: *Sám hối cần thiết cho linh hồn giống như hơi thở cần thiết cho sự sống của thân xác.* Sám hối là biết thực thi hài hòa các bổn phận với Thiên Chúa, với tha nhân, và bản thân. Sám hối là trung thành với việc cầu nguyện, dù mỗi mệ, chán chường, hoặc khô lạnh.

Hãy ăn năn, sám hối và tận hiến cho Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria. Thực vậy, còn nơi nào nương ẩn an toàn hơn cho bằng Trái Tim Mẹ? Tận hiến nghĩa là nhờ sự cầu bầu của Mẹ mà đến gần với chính Suối Nguồn sự sống phát xuất từ đồi Golgotha. Suối Nguồn này không ngừng trào tuôn ơn thánh và ơn cứu độ. Nơi đó, chúng ta phải liên li thực hiện đền tạ vì tội lỗi thế giới. Nơi đó là một nguồn mạch sự sống và thánh thiện. Đức Pius XII, người được tấn phong Giám mục vào đúng ngày 13/5/1917, ngày Đức Mẹ hiện ra lần đầu tiên tại Fatima, đã hiến dâng nhân loại cho Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ. Đức Gioan Phaolô II cũng đã thực hiện hành vi này.

Lạy Mẹ Fatima, Mẹ biết tất cả những nỗi đau khổ và những niềm hy vọng của chúng con. Với tình từ mẫu, Mẹ hiểu tất cả những cuộc chiến giữa thiện và ác, giữa ánh sáng và tối tăm đang đầy đọa thế giới hiện tại. Xin Mẹ đón nhận lời than van mà chúng con được Chúa Thánh Thần thúc đẩy kêu lên Trái Tim Mẹ. Với tình yêu của Hiền Mẫu, xin Mẹ ấp ủ thế giới nhân loại chúng con, thế giới mà chúng con trao phó và tận hiến cho Mẹ, vì Mẹ trọn niềm lo toan cho số phận đời này và đời sau của từng người và từng dân tộc. Xin Mẹ luôn lắng nghe những lời chúng con nài xin và cho chúng con được nương náu nơi Trái Tim rất thanh sạch của Mẹ.

"Điều tôi ước nguyện anh chị em dân thân thực hiện là hiểu biết và đón nhận Lòng Thương Xót của Thiên Chúa – trước tiên, nơi gia đình, rồi đến mỗi một hàng xóm của anh chị em".

(Ý nguyện của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI)

Sống Niềm Vui Phục Sinh

Therese Borchard

Tôi rất thích câu Kinh thánh Jn 20, 15: "Khi Chúa Giêsu thấy Maria Mađalêna khóc ở cửa mộ thì Ngài hỏi "*Này chị, sao chị khóc?*". Lúc đó Ngài không hỏi một câu văn hoa bóng bẩy. Ngài

muốn biết lý do chúng ta lo âu, khóc lóc và phiền muộn khi niềm hy vọng tiềm ẩn trong mọi sự – nếu chúng ta lưu ý.

Phục sinh mang ý nghĩa giải thoát, rất ý nghĩa đối với một người như tôi, vì tôi luôn cảm thấy buồn sâu và tiêu cực. Mừng lễ Phục sinh là dịp để

chúng ta nói: "Vâng, lạy Chúa Giêsu, con tin". Khi làm vậy, hãy nắm bắt niềm hy vọng có sẵn đó.

1. Tiến lên và chạm vào Ngài. Sau khi sống lại, Chúa Giêsu hiện ra với các môn đệ và nói: "Sao anh em phiền muộn? Sao anh em nghi ngờ? Hãy sờ vào Thầy và xem đây, ma không có xương thịt như anh em thấy Thầy".

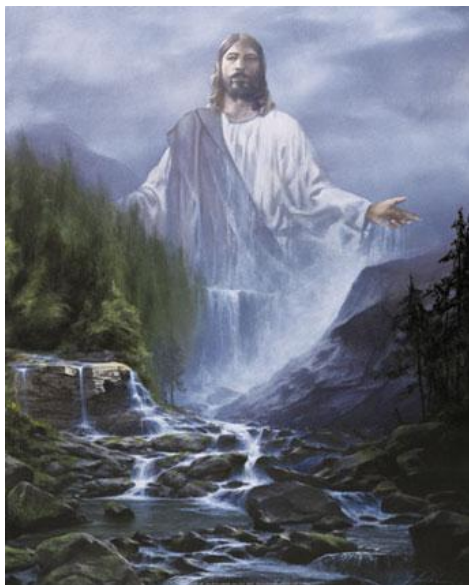
Nếu tôi là một trong số họ, tôi không chỉ phiền muộn mà chắc rằng tôi sẽ không đến gần sờ thử. Tôi nghi ngại. Nhưng tôi tìm thấy sự an tâm trong sự bảo đảm của Chúa Giêsu rằng sự Phục sinh của Ngài là thật. Chúa Giêsu là thật, sự Phục sinh là thật, do đó mà các lời hứa của Ngài là thật. Nghĩa là chúng ta khả dĩ tin Ngài khi Ngài nói với chúng ta rằng Ngài sẽ ở với chúng ta đến tận thế (Mt 28, 20).

2. Thiên Chúa tốt lành. Trước khi chịu chết, Chúa Giêsu nhắc lại rằng Ngài được sai đến nhân danh Chúa Cha. Thật vậy,

qua nhiều phép lạ, nhất là việc cho Lazarô sống lại, cho thấy tính tốt lành của Thiên Chúa: "Vì Cha yêu Con và cho Chúa Con thấy mọi sự Người làm, và Người sẽ cho Chúa Con thấy những việc vĩ đại hơn vậy, đến nỗi anh em có thể ngạc nhiên" (Jn 5, 20).

Chân phước Angela Foligna, thế kỷ 14, là người mẹ và người vợ, rồi là người viết xuất chúng về các điều thần bí, đã viết: "Bước đầu tiên mà linh hồn phải có khi đi vào con đường yêu thương là biết Thiên Chúa qua chân lý, nhờ đó mà muốn đạt tới

Thiên Chúa... Biết Chúa qua chân lý là biết Ngài như chính Ngài, hiểu sự xứng đáng của Ngài, vẻ đẹp của Ngài, sự ngọt ngào của Ngài, sự tuyệt luân của Ngài, sức mạnh của Ngài, sự tốt lành của Ngài, bản chất cực tốt lành của Ngài".

Tôi nghĩ rằng tin Chúa tốt lành là điểm Phục sinh. Thiên Chúa có tốt lành? Có. Chúng ta có thể nói vậy với niềm xác tín vào sự Phục sinh.

3. Phó thác. Hãy phó thác ý muốn và cuộc đời mình cho Chúa quan phòng. Thánh Thomas Tiễn sĩ viết: "Tính thánh thiện không gì hơn là quyết định dứt khoát, một hành động anh dũng của một linh hồn phó thác cho Thiên Chúa. Nhờ ý muốn thẳng thắn mà chúng ta yêu mến Chúa, chạy về phía Chúa, đạt tới Ngài và sở hữu Ngài".

Mỗi khi chúng ta nói với Chúa: "Hãy lấy điều đó khỏi con", chúng ta đang sống niềm vui Phục sinh, vì chúng ta đang nhớ lời hứa của Chúa rằng Ngài sẽ cung cấp cho chúng ta, Ngài không bỏ chúng ta, và dù chúng ta nghi ngờ thì Ngài vẫn thực sự đáng tin.

4. Loại bỏ sợ hãi. Trong trình thuật của thánh Mát-thêu, Thiên thần Chúa hiện ra với Maria và một Maria khác ở nơi mộ trống, rồi nói với họ: "Đừng sợ, vì tôi biết các chị đang tìm Giêsu bị đóng đinh. Ngài không còn ở đây. Ngài đã sống lại như

Ngài đã nói". Sau đó Chúa Giêsu gặp các chị và lặp lại: "Đừng sợ!".

Có thể điều Chúa Giêsu nói ở đây là đừng sợ. Loại bỏ sợ hãi là điều không dễ làm. Nhưng nếu chúng ta có thể loại bỏ sợ hãi, dù loại bỏ dần dần, chúng ta sẽ tránh xa nỗi buồn thập giá và đến gần sự tuyệt vời của ngôi mộ trống.

Cố tu sĩ Thomas Merton, dòng Trap, viết: "Nỗi sợ hãi thu hẹp lối vào trái tim, co rút khả năng yêu thương và làm đóng băng khả năng trao tặng chính mình".

5. Công khai. Mệnh lệnh của Chúa Giêsu là rao giảng công khai. Cho dù bạn có thể giống như kẻ khờ dại, cứ nói với người ta rằng sự sống lại đã xảy ra thực sự. không nhất thiết chúng ta phải là người rao giảng Tin Mừng từ xa. Chúng ta khả dĩ làm và nói mọi thứ, ngôn ngữ và hành động của chúng ta luôn trở lại với sự Phục sinh, truyền niềm hy vọng cho mọi người chúng ta gặp.

6. Khiêm nhường. Nếu Chúa Giêsu là Thiên Chúa, và chỉ có một Thiên Chúa, điều đó nghĩa là không ai trong chúng ta là Thiên Chúa. Đó là sự thật quan trọng khác về sự sống lại: Thiên Chúa trở nên con người, con người không thể trở nên Thiên Chúa. Tôi biết tôi thường lẫn lộn 2 điều đó, nhất là khi tôi nói qua điện thoại với nhân viên bảo hiểm y tế, vì tôi cảm thấy mình có quyền hơn người đó.

Thánh nữ Catarina Siena viết: "Hãy nhỏ bé và khiêm nhường. Hãy nhìn vào Thiên Chúa, Ngài tự hạ làm con người. Đừng làm mình bất xứng với những gì Thiên Chúa đã làm cho chúng ta". Với sự khiêm nhường, chúng ta sẽ có khả năng hơn nhờ sự phục sinh. Điều đó như sự bù đắp những gì chúng ta không thể có, nhưng Thiên Chúa khả dĩ cung cấp cho chúng ta nếu chúng ta tin rằng ngôi mộ trống.

7. Hành trình Emmaus. Tôi luôn được đánh động bởi trình thuật của thánh Luca về hành trình Emmaus. Hai môn đệ trên đường đi Emmaus, Chúa Giêsu đến gần và hỏi họ đang nói chuyện gì. Một người nói: "Sao ông hỏi vậy? Ông không nghe xôn xao chuyện gì ư?". Và họ chợt nhận ra Ngài khi Ngài cùng

ngồi ăn với họ. Nhưng ngay khi họ nhận ra Ngài thì Ngài biến đi.

Hằng ngày chúng ta có dịp đi Emmaus nếu chúng ta đồng ý với thánh Leo Cả: "Chia sẻ sự Phục sinh của Chúa Kitô là không bị ràng buộc bởi những gì tạm thời, nhưng chỉ ràng buộc bởi sự sống vĩnh hằng mà Ngài trao ban cho chúng ta... Sự Phục sinh đã khởi sự nơi Đức Kitô, và Ngài muốn dẫn chúng ta đến sự viên mãn của sự sống và sự chữa lành".

8. Câu nguyện liên li. Trong trình thuật của thánh Luca, tôi thích câu 24, 32: "Họ hỏi nhau: Lòng chúng ta không sốt sắng khi Ngài nói chuyện với chúng ta trên đường đi và giải nghĩa Kinh thánh cho chúng ta sao?".

Hành trình tới Emmaus là lời cầu nguyện, các nhiệm vụ nhỏ mọn của chúng ta hằng ngày cũng là những lời cầu nguyện. Thánh bổn mạng của tôi, Têrêsa Hải đồng, đã định nghĩa: "Lời cầu nguyện là điều bộc phát từ đáy lòng, là ánh mắt hướng về trời cao, là lời tạ ơn, là tình yêu giữa cơn thử thách và giữa niềm vui". Đó là cách cầu nguyện khi chúng ta sống niềm vui Phục sinh.

9. Nhận biết Chúa trong mọi sự. Nếu mùa Chay là sống tĩnh lặng để lắng nghe tiếng Chúa thì lễ Phục sinh là ca vang Alleluia với Ngài. Và nếu 40 ngày bắt đầu bằng thứ tư lễ Tro là tách mình ra khỏi ai đó, nơi nào đó và thương mình hơn thì lễ Phục sinh là đón nhận mọi người, mọi nơi, mọi thứ gì thúc đẩy sự tốt lành, vẻ đẹp và tình yêu thương. Cố Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II đã viết: "Chúng ta có thể tìm thấy Chúa trong mọi sự. Chúng ta có thể hiệp thông với Ngài trong mọi sự và qua mọi sự". Thiên Chúa hằng sống và hiện hữu khắp nơi.

Hãy sống niềm vui Phục sinh ở mọi nơi và mọi lúc. Hãy **cầm lấy, tạ ơn, bẻ ra và trao cho** người khác chính cuộc đời mình!

BBT_ (Chuyển ngữ từ Beliefnet.com)

Hiệp thông

Cầu nguyện

Xin Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót cùng hiệp thông cầu nguyện với Thiên Chúa là Đấng giàu Lòng Thương Xót đón nhận và ban ơn cho những ý nguyện sau:

- 130 người xin tạ ơn Ba Đấng đã ban muôn hồng ân và xin được ơn luôn biết tín thác và trông cậy vào Chúa.
- 343 người xin Chúa ban bình an trong gia đình.
- 178 người xin Chúa ban ơn chữa lành những bệnh tật, đau đớn cả phần hồn lẫn phần xác.
- 240 người xin như ý nguyện.
- 4 người xin Chúa cho tai qua nạn khỏi.
- 84 người xin Chúa thánh hóa bản thân và gia đình.
- 21 người xin Chúa cho các con được ơn hoán cải, từ bỏ những thói hư tật xấu.
- 60 người xin ơn cho người thân biết quay về với Chúa.
- 93 người xin Chúa cho có công việc làm ăn ổn định, may mắn, xin Chúa thánh hóa việc làm.
- 42 người xin Chúa cho anh chị em trong gia đình biết yêu thương hòa thuận với nhau.
- 18 người xin Chúa cho có điều kiện để trả được nợ.
- 15 người xin Chúa cho bán được nhà đất để trả nợ.
- 15 người xin Chúa ban ơn mạnh đức tin.
- 33 người xin tín thác mọi sự vào Chúa.
- 12 người xin Chúa giúp giải quyết những khó khăn trong gia đình.
- 25 người xin Chúa giải thoát cho chồng khỏi đam mê số đề, ma túy, cá độ đá banh, ăn chơi trác táng, đam mê sắc dục biết quay về với Chúa.
- 34 người xin Chúa ban ơn được thi đậu đại học.

(Còn tiếp)

TIN ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT 2011

Ngày 01.05.2011 (Chúa Nhật II Phục sinh), Tại Trung Tâm Mục Vụ Tổng Giáo Phận TPHCM, hơn 15.000 người trong và ngoài Giáo Phận đã đến tham dự Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót do Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm chủ tế. Cùng đồng tế còn có Cha Tổng Linh Hưởng CĐ LCTX TGP JB. Võ Văn Ánh và 9 Quý Cha.

Đây là lần thứ 4 CĐ LCTX TGP tổ Chức Đại Lễ. Đặc biệt Đại lễ năm nay, niềm vui được nhân lên nhiều lần do lễ Tôn Phong Chân Phước cho Đức Cố GH Gioan Phaolô II cũng được tổ chức long trọng tại Quảng Trường Thánh Phêrô cùng ngày.

Trước Thánh lễ, Cộng Đoàn hân hạnh được đón tiếp Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh, GM Thanh Hóa, Phó Chủ Tịch HĐGMVN. Như để hòa cùng niềm vui chung của Giáo Hội hoàn vũ, Đức Cha đã dành 30 phút để chia sẻ về cuộc đời của Tân Á Thánh Gioan Phaolô II, một Tông Đồ mẫu mực của LCTX.

Trong bài giảng lễ, Đức Cha Phêrô còn mang đến cho Cộng đoàn một niềm vui nữa, HĐGMVN đã chọn ngày Đại lễ Kính LCTX hôm nay để giới thiệu đến Cộng Đồng Dân Chúa Việt Nam "Thư Chung hậu Đại Hội Dân Chúa 2010" với tựa đề "Cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống".

Được biết Thư Chung này gồm 36 trang (khổ giấy A5) nội dung chính và 8 trang chú thích.

CĐ LCTX TGP xin chân thành cảm ơn:

- **Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh**
- **Đức Cha Phụ tá Phêrô**
- **Quý Cha đồng tế**
- **Cha Giáo TTMV P.X Bảo Lộc**
- **Quý Cha và quý thầy Đại Chủng viện**
- **Quý Sơ dòng Phaolô**

- Quý Thừa Tác viên Thánh Thể Tân Định
- Hướng Đạo, Thiếu Nhi Thánh thể, Gia Đình Khôi Bình, Cursillo, Legio Maria, Giới Trẻ, Bà Mẹ Công Giáo, Gia Đình Phạt Tạ Thánh Tâm, Giới Ca sĩ Công Giáo
- Các Giáo Hạt Tân Sơn Nhì, Gia Định, Gò Vấp, Chí Hòa
- Quý Ân nhân, Nhà hàng Đông Phương, Cty Việt Thương, Cty Tân Hiệp Phát, Cty Trường An
- Nhà thơ Đình Bảng
- Cùng tất cả Quý Ông, Bà, Anh Chị Em tham dự Đại Lễ
Đã đóng góp vào sự thành công của Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót.

MỘT SỐ HÌNH ẢNH ĐẠI LỄ KÍNH LCTX 2011

Dưới cái nắng khó chịu của mùa hè,
Cộng đoàn vẫn sốt sáng cầu nguyện

Cộng đoàn hân hạnh được Đức Cha Giuse
Nguyễn Chí Linh đến thăm và chia sẻ

(x): Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh
(+): Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khâm

Theo sau Linh Ảnh Lòng Chúa Thương Xót
là Đoàn Chủ Tế

Diễu hành rước Linh Ảnh Lòng Chúa Thương Xót

Đại diện Cộng đoàn dâng lời cầu nguyện

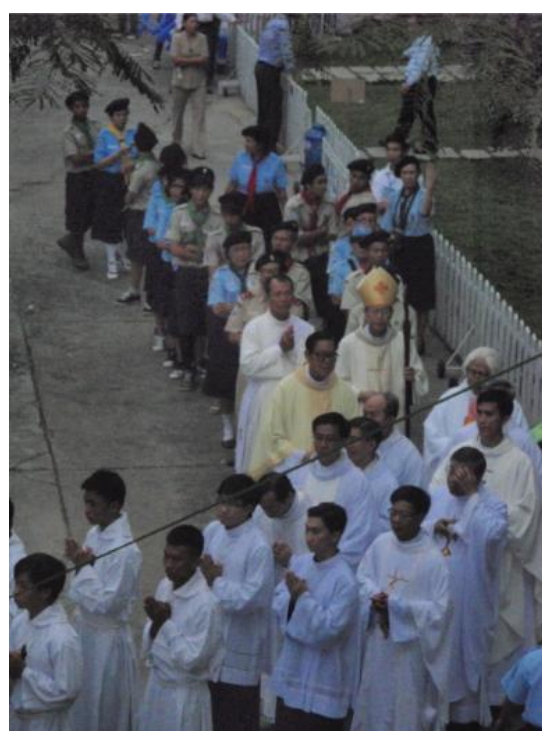
Đức Cha phụ tá và 10 linh mục hiệp dâng Thánh lễ

Thánh lễ đồng tế dưới sự chủ tế của Đức Cha phụ tá và 10 linh mục

Đoàn rước Linh Ảnh LCTX gồm 4 hạt:
Tân Sơn Nhì, Gia Định, Gò Vấp, Chí Hòa

Đoàn rước gồm Đức Cha phụ tá,
Quý Cha, Quý thầy

Đại lễ Lòng Chúa Thương Xót 01/05/2011

Thomas Aquinas TRÂM THIÊN THU
Tường thuật từ TTMV TGP Saigon – 1/5/2011

Hòa chung niềm vui của Giáo hội hoàn vũ có thêm một Tân Chân phước Gioan-Phaolô II, tại Trung tâm Mục vụ Giáo phận TPHCM đã

long trọng cử hành Đại lễ Lòng Chúa Thương Xót chiều ngày 1-5-2011 do ĐGM Phêrô Nguyễn Văn Khảm chủ tế với 10 linh mục, cũng là lúc tại Quảng

trường Thánh Phêrô, ĐGH Biển Đức XVI chủ tế Thánh lễ Tôn phong Chân phước cho cố GH Gioan Phaolô II. Rất tiếc là Đức TGM Leopoldo Girelli, Đại diện không thường trú tại Việt Nam, đã không thể tham dự vì không đổi được vé máy bay.

Phong trào tôn kính LCTX lan rộng toàn cầu là “công lớn” của Chân phước Gioan Phaolô II. Ngài còn là người sáng lập Ngày Giới Trẻ và Ngày Bệnh Nhân. Đặc biệt là ngay sau khi vừa làm Giáo hoàng, ngài ban hành Thông điệp **Dives in Misericordia** (Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót). Người vui nhất hẳn phải là Chúa Giêsu, vì càng ngày người ta càng cảm nghiệm được Tình Yêu bao la và vô điều kiện của Ngài, đến nỗi Ngài đã chết thay cho chúng ta là những tội nhân!

Dù chỉ chừng 7-8 triệu giáo dân nhưng Việt Nam có tỷ lệ người Công giáo đông thứ nhì châu Á, chỉ sau Philippines. Trong các hoạt động tôn giáo, người Công giáo Việt Nam đã và đang thể hiện đức tin mạnh mẽ. Đặc biệt chỉ trong vài năm

qua, cộng đoàn LCTX càng ngày càng lớn mạnh trên toàn quốc Việt Nam, từ thôn quê tới thị thành, từ giáo dân tới giáo sĩ. Bằng chứng là dịp Đại lễ Lòng Chúa Thương Xót chiều Chúa nhật II PS vừa qua tại Trung tâm Mục vụ Tổng giáo phận TP HCM.

Dưới cái nắng oi ả mùa hè, từ lúc 13 giờ, hàng ngàn người khắp nơi tập nập đổ về TTMV. 14g20 bắt đầu lần chuỗi Mân Côi và Chuỗi LTX, rất nhiều người vẫn ngồi “phơi

nắng” cùng cầu nguyện. Nhìn từ trên cao, những chiếc quạt phe phẩy nhịp nhàng như những cánh bướm, vừa đọc kinh vừa quạt khiến người ta có cảm giác như một vũ điệu thánh thiện. Được một lúc thì trời chuyển mưa nhỏ nhưng dày hạt, nhưng người ta vẫn “đội mưa” mà đọc kinh. Những hạt mưa nhưƠn Chúa tưới gội. Mưa thử thách nhưng không át được lòng đạo đức của những tâm hồn say mê LCTX. Tiếng kinh vẫn nhịp nhàng và còn đều hơn những giọt mưa. Khi trời chuyển mưa nặng hạt hơn thì người ta phải gạt vào các mái hiên. Rất may chỉ mưa nặng hạt khoảng 5 phút rồi tạnh hẳn.

Càng lúc càng đông, ước tính khoảng hơn 15.000 người, không chỉ các cộng đoàn LCTX của Tổng giáo phận TPHCM mà còn cả các Giáo phận phụ cận cũng về tham dự. Kề xa, người gần; kẻ lạ người quen; không phân biệt già hay trẻ, giàu hay nghèo, giai cấp hoặc chức sắc,... mọi người đều lộ vẻ thánh thiện trên khuôn mặt và hòa đồng với nhau.

Sau phần Kinh Nguyện là phần chia sẻ của ĐGM Giuse Nguyễn Chí Linh, Phó Chủ Tịch HĐGMVN, GM Thanh Hóa. Ngài chia sẻ về những cái “nhất” của Chân phước Gioan Phaolô II

khi còn sinh thời. Sau đó là phần chia sẻ của Cha giáo TTMV TGP P.X. Bảo Lộc về LCTX. Mọi người say sưa lắng nghe và vỗ tay rầm trời. Xen kẽ là những tiết mục văn nghệ thánh của ca sĩ Gia Ân và Diệu Hiền cùng đoàn múa, và có những nhịp trống vang rền làm cho không khí thánh thiện thêm vẻ long trọng.

17g20 đoàn rước kiệu ảnh LCTX bắt đầu tiến về lễ đài. Trong bài giảng, ĐGM Phêrô Khảm đã “đánh động” mọi người bằng những điểm nhấn nhá trong từng ý nghĩa về LCTX. Ngài xin mọi người hô to 3 lần câu: *"Hoan hô Chân phước Gioan Phaolô II"*. Đồng thời ngài nói về cách thể hiện LCTX đơn giản chỉ là nhường nhịn nhau trong cuộc sống thường nhật, từ những cái va chạm nhỏ, đó là thể hiện “văn hóa tình thương” vậy. ĐGM Phêrô Khảm cho biết rằng các ĐGM Việt Nam vừa họp xong khóa họp thường niên I tại TTMV và đã chọn chính ngày 1/5/2011 để công bố Thư Chung hậu Đại Hội Dân Chúa 2010 với tựa đề “Cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống”.

Kết thúc Thánh lễ là bài thánh ca Tán Tụng Hồng Ân của cố nhạc sư Hải Linh, với lời kết điệp khúc thật ý nghĩa: *"Con sẽ ca ngợi Lòng Chúa Thương Xót muôn muôn*

đời". Khi viết bài thánh ca này, chưa có phong trào tôn kính LCTX như hiện nay, nhưng NS Hải Linh đã cảm nhận và viết được một thánh ca như vậy, khiến người ta có cảm giác như một lời tiên tri vậy.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con tín thác vào Ngài! Vì cuộc Khổ Nạn Đau Thương của Chúa Giêsu, xin cứu chúng con và toàn thế giới. Amen.

Mừng Đại Lễ Lòng Chúa Thương Xót

GX Hòa Bình Gò Vấp, ngày 01.05.2011
(Maria Mỹ Ánh lược ghi)

Nhà thơ Nguyễn Sa có 2 câu thơ tả về nắng Sài Gòn:

*“Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát
Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông”*

Cái nắng SG hôm trưa ngày 01.05.2011 như đổ lửa xuống mặt nhựa những con đường đến Trung Tâm Mục Vụ số 06 Bis Tôn Đức

Thắng,
Quận 1,
nhưng cũng không ngăn được dòng người mặc áo trắng túa về đây để mừng Đại lễ LCTX. Tuy không phải “áo lụa Hà

Đông” nhưng vẫn khiến ánh nắng gay gắt, không khí ngột ngạt báo hiệu có nguy cơ mưa chiều nay “chợt mát” vì những chiếc áo dài trắng tha thướt trên đường phố Sài Gòn.

Đúng 2 giờ chiều đón tiếp “khách thập phương”, vì không chỉ có những người TP Sài Gòn mà còn rất nhiều người ở vùng phụ cận cũng đến đây tham dự. Chúng tôi thấy có:

- Quý cha, quý Tu sĩ nam, nữ
- Quý ân nhân
- Thiếu nhi Thánh Thể

- Hướng Đạo Sinh
- Các Bà Mẹ Công Giáo

Và nhiều hội đoàn khác.

14 giờ 10 bắt đầu xướng kinh. Đọc chuỗi 50 Mẫu Nhiệm Mừng. Mới đọc xong chục kinh đầu, trời đổ mưa. Tuy không lớn nhưng cũng làm mọi người

lo lắng. Tuy nhiên, dưới cơn mưa và dưới những chiếc dù, lời kinh vẫn vang lên và bàn tay vẫn cứ lần từng hạt... Hết chuỗi Mân Côi đến chuỗi LTX. Trời vẫn mưa, nhưng thật lạ lùng, còn khoảng 10 kinh cuối của chuỗi LTX thì trời hết mưa. Không khí dịu hẳn đi, dù trên tay nhiều người vẫn phe phẩy cây quạt giấy (Đức Cha Phêrô nói có lẽ là phép lạ Chúa dành cho Cộng đoàn chẳng?) Bây giờ thì ta biết "Trời chột mưa, chột nắng bởi vì đâu" rồi?

15 giờ 15 tiếng trống vang lên dòn giã khiến không khí buổi lễ "nóng lên" cùng với hàng ngàn lượt giáo dân tuôn đến càng lúc càng đông. Bao nhiêu ghế cũng hết, không gian rộng lớn của TT hầu như không còn chỗ trống. Hồi trống vừa dứt, giọng người hướng dẫn chương trình ấm và hóm hỉnh giới thiệu hai ca sĩ Công Giáo quen thuộc là Gia Hân và Diệu Hiền cùng ca đoàn Cé-ci-lia Tân Phú giúp vui văn nghệ.

Sau phần thư giãn, Cộng đoàn đón chào hai vị Giám mục là Đức Cha Phụ tá Phê-rô Nguyễn Văn Khảm TGP TPHCM và Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh GP Thanh Hóa. ĐC Giuse trình bày sơ lược tiểu sử của Đức cố Giáo Hoàng Gioan Phaolo II vì hôm nay ngày 01.05.2011 mừng Đại Lễ LCTX cũng là ngày Đức Giáo Hoàng Bê-nê-đíc-tô XVI phong Chân Phước cho ngài. Cố GH có rất nhiều cái nhất trong lịch sử GH và ĐC nói tóm lại con người tuyệt vời ấy một câu mà Đức Đạt Lai Lạt Ma ca tụng "Một trí

tuệ vượt trên mọi trí tuệ”. Chỉ với 30 phút nhưng ĐC đã cố gắng giúp CĐ hiểu nhiều điều về Đức cố GH thương mến của chúng ta. Cha Bảo Lộc được giới thiệu sau đó, nhưng rất tiếc chúng tôi phải ra xếp hàng cung nghinh Linh Ảnh LCTX lên lễ đài nên không được “diện kiến tôn nhan” Linh mục mà chúng tôi “ái mộ” qua những bài báo của ngài.

Đoàn rước Linh Ảnh thật trang nghiêm với đèn sáng trên tay và cờ hiệu của từng đơn vị.

Đúng 5 giờ 30 CĐ đón Chủ Tế ĐC Phê-rô, Cha Gioan Baotixita, Tổng Linh hướng CĐ LCTXGP, và quý Cha Đồng Tế dâng Thánh Lễ.

Bài giảng của ĐC Phê-rô thỏa lòng bao người ngưỡng mộ. Ngài nhắc lại bài giảng năm trước và ý nghĩa trong ngôn ngữ Do-thái LTX là *Dạ Của Mẹ* và ngài hỏi mọi bà mẹ CG có đủ can đảm phá bỏ những bào thai khi hiểu được ý nghĩa của LTX? Chúng tôi thấy có nhiều người đã lặng lẽ lấy khăn chặm mắt...

ĐC Phê-rô nói về Đức cố GH GPII: Cách đây 25 năm, chính cố GH đã mở lại Nhật ký của chị Faustina (đã bị Giáo Hội cấm vì cho là lạc giáo). Cho phổ biến nhật ký

của chị và ngày 30-04-2000 Đức cố GH đã Phong Thánh cho chị, và sau đó ngài có Tông Thư truyền bá kinh LCTX vào lúc 3 giờ chiều. Thật lạ lùng, ngày hôm nay, ngày 01.05.2011 mừng Đại Lễ LCTX cũng là ngày Đức GH Bê-nê-đíc-tô XVI phong Chân Phước cho Đức cố GH. Mọi việc diễn ra cứ như định mệnh được sắp đặt bởi Thánh Thần – *Cuộc đời của Đức cố GH gắn liền với Thánh nữ Faustina và LCTX.*

Đúng 18 giờ VN là 12 giờ ở Rô-ma. ĐC nói: Giờ này hàng triệu người đang tham dự buổi lễ Phong Chân Phước cho Đức

cổ GH vừa xong, có thể họ đang hô to: Hoan hô Chân Phước Gioan Phaolo II, anh chị em có muốn chúng ta cùng hợp ý tung hô như thế không? Thế là cả hội

trường như vỡ ra khi Cộng đoàn hô to 3 lần: *Hoan hô Chân Phước Gioan Phaolo II.*

Trước khi Ban Phép Lành Toàn Xá. ĐC Phê-rô đã làm phép các ảnh LCTX cho mọi người. Lời nhắn nhủ sau cùng của Chủ Chiên là Thông Điệp: Văn Hóa Yêu Thương thể hiện bằng việc ra về trong trật tự, nhường nhau một bước, nếu không với ước chừng hơn 15 ngàn người thì không thể ra về bình an tốt đẹp được.

Mọi người ra về trong trật tự. Bầu trời thật đẹp và không khí dịu mát. Văn hóa yêu thương được triển nở qua việc xếp ghế và thu lượm rác bỏ vào thùng để BTC đỡ nhọc nhằn. Ngoài cổng các bạn Hướng Đạo đã giúp mọi người qua đường an toàn - Các bạn đã làm rất tốt mọi công tác được giao. Buổi lễ được tốt đẹp cũng nhờ các bạn không ít. Cám ơn các bạn - Trên gương mặt mọi người nét mệt mỏi như tan biến dù đã phải 5 tiếng đồng hồ vật lộn với với cái nóng của khí hậu SG, hơi người và mồ hôi. CD được phục vụ nước uống và lương thực đầy đủ .

Mọi người đều thấy vui dù mồ hôi ướt đầm áo

Lòng tự hỏi cơ sao vui quá vậy?

Có phải là ... (Các bạn hãy điền vào chỗ trống cho hợp nghĩa nhé).

ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TẠI HỌ LONG MỸ, GP VĨNH LONG

CD LCTX GP VĨNH LONG

Vào ngày 01.05.2011 (Chúa nhật II Phục Sinh), lúc 16 giờ, tại Giáo Xứ Long Mỹ, Giáo Phận Vĩnh Long đã diễn ra Thánh lễ đồng tế mừng kính Lòng Chúa Thương Xót và ban ơn toàn xá do Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân chủ tế cùng 12 Linh mục.

Mặc dù dưới cái nắng gay gắt như đổ lửa của Miền tây vẫn không ngăn được dòng người đổ về đây. Khoảng 2000 người đã đến tham dự Đại lễ trong tinh thần sốt sắng và trang nghiêm.

Mở đầu buổi lễ, lúc 12 giờ là Kiệu Mình Thánh Chúa và Châu Thánh Thể, do cha Phêrô Hồ Hoàng Vũ, Đặc trách Chứng sinh Tiểu chủng viện Vĩnh Long hướng dẫn.

Kế đến, là phần hướng dẫn Cộng Đoàn đọc chuỗi Kinh Thương Xót của cha Phêrô Nguyễn Văn Tường, Chánh Xứ Long Thắng.

Tiếp theo chương trình, bài chia sẻ của cha Phanxico Xavier Nguyễn Văn Việt, cha sở họ Long Mỹ, Thư ký Tòa Giám Mục về cuộc đời Thánh nữ Faustina đã làm cho nhiều người xúc động.

Để hướng về Lễ Phong Chân Phước cho Đức Cố Gioan Phaolô II cũng diễn ra vào chiều hôm nay tại Quảng Trường Thánh Phêrô, cha Gioan Baotixita Lê Đình Bạch, Chánh xứ Cầu Vòng đã có bài chia sẻ về "LCTX với Đức GH Gioan Phaolô II", một nhân chứng mẫu mực của LCTX.

Trước Thánh lễ, là phần Lời Chúa trong cuộc sống, được trình bày qua những bài Thánh ca và vở diễn nguyện dụ ngôn "Người con hoang đàng" với phần giảng minh họa của cha Phêrô Nguyễn Văn Tường, Chánh xứ Long Thắng.

Chương trình bế mạc lúc 17g30. Mọi người được mời ở lại dùng bữa cơm thân mật với Cha sở và Quý cha.

MỘT SỐ HÌNH ẢNH ĐẠI LỄ LCTX HỌ ĐẠO LONG MỸ

Đại lễ năm nay được tổ chức tại Giáo họ Long Mỹ

Đồng đạo giáo dân trong và ngoài Giáo phận đã đến tham dự

Họ đạo Long Mỹ, GP Vĩnh Long: Đại Lễ kính LCTX

Hân hoan chào đón quan khách

Họ đạo Long Mỹ, GP Vĩnh Long: Đại Lễ kính LCTX

Họ đạo Long Mỹ, GP Vĩnh Long: Đại Lễ kính LCTX

ĐỆ NHẤT TÌNH YÊU

Kha Đông Anh

Tình yêu nào tiết ra chất hy sinh mới là tình yêu chân chính. Đức Kitô so sánh: *"Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình"* (Ga 15, 13). Quá tuyệt vời, tuyệt vời đến nỗi chúng ta thấy có gì đó "bất ổn", là điên rồ, là "không giống ai", là ngược đời quá, không hiểu nổi! Thật vậy, Chúa Giêsu đã yêu thương chúng ta đến nỗi chấp nhận chết treo trên Thập giá.

Đại văn hào Shakespeare có truyện Romeo và Juliet. Đôi tình nhân này yêu nhau chân thành tha thiết đến nỗi đã dám chết để bảo vệ tình yêu của nhau, dù cha mẹ đôi bên cấm cản do mối thù hai dòng tộc. Tình yêu của họ làm chúng ta khâm phục. Nhưng tình yêu đó vẫn ích kỷ – vì chính mình hơn vì người khác.

Thiên Chúa là tình yêu (1 Ga 4, 8 & 16) nên Ngài yêu trọn vẹn, hoàn toàn vì chúng ta – dù chúng ta là những con người tội lỗi và xấu xa vô cùng. Chúng ta không xứng đáng và không có quyền đòi hỏi gì ở Ngài, nhưng Ngài vẫn dành cho chúng ta tình yêu cao cả, hoàn toàn là "tình cho không biểu không", vô điều kiện. Không dễ cảm nghiệm hết nỗi khao khát yêu thương cháy bỏng của Đức Kitô đã, đang và mãi mãi đợi chờ chúng ta đáp lại.

Tôi có anh bạn có đứa con bị khuyết tật từ nhỏ. Thời gian gần đây bệnh trở nặng, nó quằn quại trong những cơn đau thể lý. Là người cha, anh thấy con đau một thì mình đau mười. Bất chợt anh cầu nguyện với Chúa: *"Lạy Chúa, xin xót thương con của con. Nếu con phải mất một phần cơ thể hoặc phải chết để con của con khỏi bệnh thì con xin chấp nhận, chỉ xin Chúa cho con của con được khỏe mạnh"*. Anh chia sẻ với tôi rằng có vậy mới khả dĩ hiểu Tình Chúa được phần nào.

Có lẽ không nhiều người trong chúng ta chưa có dịp để cảm nhận nên có thể chưa đủ để hiểu hết Lòng Chúa Thương Xót, nhưng với người cha nói trên có thể phần nào cảm nhận "việc hy sinh vì người mình yêu thương". Đứa con dù tật nguyện thì cha mẹ vẫn hết mực yêu thương và dành cho nó những gì tốt đẹp nhất, không nỡ chối bỏ nó dù nó không trọn vẹn hoặc hư hỏng. Có con thì mới hiểu được tình cha mẹ dành cho con cái.

René Bazin nói: "*Những trái tim đau khổ và dững cảm là những tâm hồn cao thượng*". Đau khổ có nhiều mức độ, nhưng chắc hẳn chưa ai đau khổ tột độ như Chúa Giêsu. Ngài không chỉ đau khổ về thể lý (toát mồ hôi lẫn máu trong vườn Cây Dầu, bị đánh đòn, bị sỉ nhục, bị đóng đinh, bị đâm cạnh sườn để chảy ra hết đến giọt máu và giọt nước cuối cùng), Ngài còn đau khổ về tinh thần vì ngày đêm bị loài người sỉ nhục, bỏ rơi, khinh miệt, làm ngơ,... Thánh Thể hằng ngày ở thánh đường nhưng mấy ai đến chuyện vấn với Ngài? Hằng ngày Ngài hiến tế trên bàn thờ làm thần lương nuôi dưỡng chúng ta nhưng mấy ai đón nhận Ngài qua việc rước lễ? Vậy thì sao Ngài không đau khổ chứ?

Dụ ngôn "Đứa con hoang đàng" hay "Người Cha nhân hậu" (Lc 15, 11-32) cho thấy Tình Chúa vượt quá tầm hiểu biết của loài người. Chúng ta dù tội lỗi thế nào thì Chúa vẫn không từ bỏ, sẵn sàng tha thứ ngay nếu chúng ta biết hồi tâm sám hối. Ngài luôn chờ đợi chúng ta nói lời xin lỗi thành tâm. Và lúc đó, Ngài phục hồi nguyên trạng thái và cương vị cho chúng ta. Hồng ân Chúa luôn đủ cho chúng ta, không bao giờ thiếu, chỉ tại chúng ta không màng sử dụng thôi, vì "ở đâu có nhiều tội lỗi thì ở đó có nhiều ân sủng" (Rm 5, 20).

Đạo Chúa là đạo yêu thương. Tình yêu chỉ có thể được đáp lại bằng tình yêu. Thật vậy, "ai giữ lời Người dạy thì tình yêu Thiên Chúa đã thực sự nên hoàn hảo nơi kẻ ấy" (1 Ga 2, 5). Thánh Phaolô đã xác định: "*Đức Tin, Đức cậy, Đức mến đều tồn tại, nhưng Đức Mến là cao trọng nhất*" (1 Cr 13, 13). Yêu Chúa thì dễ nhưng yêu người thì không dễ, mà **thước đo lòng mến Chúa lại chính là lòng yêu người**. Không yêu

thương thì đừng nói mình là môn đệ Ngài, vì như vậy – nói theo cổ Hồng y P.X. Nguyễn Văn Thuận – chỉ là “đạo nhãn hiệu”. Quan yếu hơn, chính Đức Giêsu đã cho “kiểu” đó là giả hình, là mờ mả tô vôi (x. Mt 23, 13-29).

Lạy Chúa, xin thương xót và tha thứ chúng con đã lầm đường lạc lối lâu nay. Xin cho chúng con biết sẵn sàng và mau mắn đáp lại Tình Chúa, thật lòng với tha nhân. Vâng, chỉ có Tình Ngài tuyệt đối và là “đệ nhất tình yêu” vậy!

Chiếc kiềng Lòng Thương Xót

Viễn Đông

Dù ai nói ngả nói nghiêng
Thì tôi vẫn vững như kiềng ba chân
Ca dao xác định rõ ràng
Chuyện đời, chuyện đạo tỏ tường chẳng sai
Lòng Thương Xót Chúa rạch ròi
Ba T làm chuẩn cho người người theo
Chữ T thứ nhất: **Thỉnh cầu**
Thứ hai: **Tín thác** vững vào Giêsu
Thứ ba: Sớm tối chăm lo
Thực hành Luật Chúa sớm khuya chân tình
Lòng Thương Xót Chúa công minh
Chúa hứa rành rành, chẳng chút gì sai

Hoa huệ núi Carmel

Maria Mỹ Ánh
CĐLCTX- GX Hòa Bình- GV

Cách đây khá lâu, lần đầu tiên tôi lên Bảo Lộc bằng xe máy. Lên tới đỉnh đèo cũng là lúc chiếc xe cà tàng của cô cháu hết cả nhớt nên phải dừng lại. Lo lắng vì trời đã xế chiều. Trong lúc chờ chiếc xe nguội máy, tôi đi dọc theo triền núi. Để đầu gối có được một cuộc dạo chơi như thế! Phía bên kia là thung lũng sâu hun hút, xanh ngút ngàn. Gió đã bắt đầu thổi mang theo một chút se lạnh của khí hậu Bảo Lộc lúc về chiều. Sương mù giăng giăng phía dưới thung lũng như khói như mây. Đẹp tuyệt! Bên này là vách đá sừng sững, cây cối thưa thớt mọc xen kẽ giữa những tảng đá to. Tầm nhìn của tôi dừng lại ở một tảng đá nhô cao, trơ trọi. Thật lạ lùng! Từ tảng đá ấy, ở giữa một vết nứt nhỏ, mọc lên một bông hoa. Nhỏ bé, dịu dàng, rung nhẹ dưới làn gió chiều. Màu hoa thật dễ chịu, hồng pha tím, cánh nhỏ, mỏng như cánh chuồn. Hương chiều nay nhiều quá, không biết có hương của loài hoa ấy hay không?

Tôi đứng ngắm thật lâu. Không gian thật tĩnh mịch, thỉnh thoảng mới có tiếng xe chạy qua rồi lại chìm vào yên lặng. Quả là một điều kì diệu! Bông hoa nhỏ bé này sống bằng gì ngoài chút bụi đá và hơi sương buổi sáng? và cánh chim nào mang hạt giống của loài hoa dại này đặt vào khe nứt chật chội, thiếu nước và đất như thế này? Sức sống của nó phải mãnh liệt lắm mới có thể sinh tồn trong hoàn cảnh ngặt nghèo giữa đại ngàn bát ngát, mênh mông.

Ngắm nhìn đóa hoa nhỏ bé khoe sắc khiêm tốn giữa ngọn đèo heo hút, tôi nghĩ đến ở nơi đất nước Israel nhỏ bé khô cằn cũng có một loài hoa, mọc lên từ đỉnh núi Carmel mà hương hoa tỏa lan từ đời nọ đến đời kia. Thẳng đứng, uy nghi, trắng ngần tinh tuyền và hương thơm ngào ngạt .

MẸ MARIA được người đời ca tụng là HOA HUỆ NÚI CARMEL và nhiều loài hoa cao sang khác. Mẹ có rất nhiều danh xưng tuyệt mỹ vì Mẹ diễm phúc hơn mọi phụ nữ trên thế gian, là

người PHỤ NỮ CỦA MỌI THỜI ĐẠI, là EVA MỚI. Mẹ làm tươi mát mảnh đất trần gian khô cằn, sỏi đá vì thiếu vắng tình người. Mẹ là ánh trăng thanh ngày rằm vừa qua (15. 02 AL) tỏa xuống thành phố Miyagi nát tan vì sóng thần và động đất ở Nhật Bản ngày 11. 03. 2011 một màu xanh của hy vọng và tình người *"Mẹ là suối mát trinh nguyên giữa sa mạc hoang. Mẹ là trăng thanh đêm về chiếu sáng mệnh mang..." (T.Ca).*

Mẹ là Nữ Vương trời đất và Mẹ cũng là người mẹ nghèo ở làng quê Nazareth. Mẹ đã chịu biết bao đau khổ qua từng bước đường cứu độ của CON. Đằng sau những chiếc mề đay, huy chương lấp lánh, là cái sù sì, thô ráp của chính chiếc huy chương mà người có nó phải đánh đổi cả sức lực, tuổi trẻ, máu và nước mắt. Mẹ không phải là vận động viên. Mẹ không đánh đổi. Mẹ chỉ XIN VÂNG! *"Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời Sứ thần nói" (Lc 1, 38)*

Tháng Hoa, để con cái dâng lên Mẹ những đóa hoa xinh tươi, thắm đượm hương hoa của lòng tạ ơn và yêu mến. Nhìn các em nhỏ rộn ràng, xúng xính trong chiếc đầm trắng tinh, vừa múa vừa cầm những cành hoa xinh xắn, nhẹ nhàng đặt dưới chân Mẹ, lòng mọi người cũng thấy nôn nao. (Giáo Xứ Hòa Bình, tháng Hoa 2009 - Năm gia đình). Cùng với các em nhỏ còn có các đôi vợ chồng tay trong tay, đứng trước tòa mẹ, không những dâng những cành hoa tươi đẹp mà còn dâng cả những lo toan, phiền muộn, hạnh phúc lứa đôi của từng gia đình lên người mẹ của gia đình Nazareth, với ước mong tìm thấy ở Mẹ sự an ủi, lòng cậy trông và cùng nhau vững bước theo Mẹ cho đến cuối cuộc đời. Ôi! Những đóa hoa đời, những đóa hoa lòng, không chỉ có hương thơm và mật ngọt, mà giấu trong đó bao đắng cay, chua xót, thống khổ của một đời người. Tất cả, tất cả đặt dưới chân Mẹ hiền.

"Mẹ là tiếng hát ru êm giữa đêm hè vắng. Mãi mãi Mẹ là mây trời, biển rộng mệnh mang" (Tca)

Mẹ chỉ là bông hoa nhỏ bé, đơn sơ được mọc lên nơi đèo heo hút gió, giữa đỉnh đồi Carmel khô cằn, cũng có thể bông hoa ấy từ kẽ nứt của một tảng đá như bông hoa dại nơi đèo Bảo Lộc năm nào. Nhưng qua bàn tay của Thiên Chúa bông hoa nhỏ bé ấy đã như có phép màu, vươn mình lên bầu trời

xanh thắm mà hương thơm xuyên qua chín tầng trời bay đến trước Ngai Uy Linh. *"Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được"* (Lc 1, 37). Thiên Chúa đã ưa thích hương hoa này, Người đã chọn CUNG LÒNG của cô thiếu nữ Thành Nazareth mà Thiên Chúa đã khoác cho cô màu trắng trinh nguyên, ướp hồn cô trong hương hoa diệu kì mãi mãi không phai ấy, Người đã ĐẶT CON MỘT của Người. Mẹ đã XIN VÂNG và âu yếm đón nhận Con Thiên Chúa, cứu mang, dưỡng dục và theo con qua vạn nẻo đường trong yêu thương và vâng phục Thiên ý. Lịch sử ƠN CỨU ĐỘ từ đó mở ra trang mới với triều đại Giêsu, một triều đại với biết bao điều mới lạ, diệu kì về TÌNH YÊU.

Xin đặt dưới chân Mẹ những đóa hoa dại không tên, không tuổi mọc ở ven đường, mọi người đi qua và không ai buồn ngoái lại. Chúng vẫn mọc lên bất chấp cả những bàn chân bước qua chúng lấy lối mà đi. Chúng không được người đời trang trọng cắm vào lọ thủy tinh chưng giữa phòng khách cho mọi người chiêm ngắm để trầm trồ khen ngợi. Trong giỏ hoa của cuộc đời, chúng chỉ âm thầm đơm vào những khoảng trống làm nền để những cánh hoa vương giả, quý tộc thêm phần cao sang. Nhưng chúng vẫn tin rằng Thiên Chúa *sẽ gọi tên chúng và âu yếm đặt chúng vào lòng bàn tay của Người*.

Tôi tự hỏi có biết bao bông hoa ở Nhật và nhiều nơi khác trên thế giới hôm nay tan tác trong đất, nước, chiến tranh hay dưới bàn tay của bọn buôn người? Báo Thanh Niên ngày 15. 03 đăng hình một cô gái ngồi bó gối thần thờ với cái nhìn vô hồn giữa hoang tàn đổ nát xung quanh – Hình ảnh bông hoa mọc trên tảng đá giữa núi rừng - Tôi vẫn tin cô và những người phụ nữ khác sẽ vững vàng đứng lên sau những đau thương mất mát – Dù không dễ dàng gì - *Theo gương Mẹ Nhân Loại đứng dưới chân Thập Giá chiều thứ Sáu năm nào trên đồi Gôn-gô-tha. VỮNG VÀNG TRONG ĐAU KHỔ*. Một bông hoa còn lại giữa mất mát nhưng vẫn cho đời sắc màu và hương hoa trong chịu đựng và gian khó là tính chất cao quý của người phụ nữ. Họ nhỏ bé, mỏng manh như một cành hoa nhưng không quy ngã trước phong ba bão tố của cuộc đời.

Nước Mắt Thanh Xuân

Viễn Đông

Như mọi ngày, Kiều Miên thả bộ dọc con đường quen thuộc về nhà từ khách sạn, nơi cô vừa làm tiếp viên chưa đầy một tháng. Ngang qua quán Không Tên cạnh ngôi trường cấp III cô đã học. Cô ghé vào như một thói quen hồi trước. Một ly soda chanh như thường. Mảng ca khúc òa xuống làm cô choáng ngợp, như một phép lạ giữ cô ngồi lại như tượng đá. Uống ngụm nước mà chợt đắng lòng khi uống nhầm giọt ca khúc: *Ta tiếc cho em, ta tiếc cho em...* như một lời trách móc đang xé nát lòng cô nữ sinh Kiều Miên ngày nào còn dịu dàng dễ thương trong đôi tà áo trắng thanh khiết.

Tuổi đôi mươi bồng bột, bất chấp mọi ngăn cản của gia đình và bạn bè, Kiều Miên đã đánh mất hồn nhiên và chính mình trong cạm bẫy vô hình của cuộc đời. Nghệ thuật làm đẹp lòng người là nghệ thuật lừa dối nhau. Danh chính ngôn thuận, những lời đường mật mặc nghĩa công chính lại chỉ là lưỡi hái của điều xấu. Và chính đồng tiền là tòng phạm khiến người ta mờ mắt mà hoàn cảnh thường bị oan khi phải nhận lỗi.

Ước vọng vào đại học không thành vì cha mẹ lần lượt về bên kia thế giới. Anh, chị đã có gia đình riêng. Cô phải nhờ vào sự đùm bọc của họ. Cuộc sống đẩy đưa, Kiều Miên chưa biết định liệu ngày mai ra sao thì người bạn cũ rủ cô đi làm tiếp viên ở một khách sạn mới khai trương, lương hậu hĩnh. Cô đắn đo mãi, rồi cuối cùng cô cũng đi làm. Nhờ có chút nhan sắc và nói năng “dễ nghe” nên ai cũng thương, nhất là khi biết hoàn cảnh sống khó khăn hiện tại của cô. Vốn tính thật thà, không chanh chua, và tưởng mọi người có tấm lòng “hỉ xả” với mình,

nào ngờ chỉ là những “chiêu bài”, những “trò ảo thuật” của cuộc đời. Tất nhiên, hồi hận luôn đồng nghĩa với muộn màng!

Kiều Miên ngồi bất động nhìn ngôi trường đã mòn dấu chân với bao kỷ niệm thời học sinh nay trở thành xa lạ. Nắng tà dương còn sót lại vài mảng nhỏ vàng vố đọng lại trên chóp vách những cao tầng. Và rồi phố cũng lên đèn. Ánh sáng đèn điện trong trẻo mà sao không thể soi sáng cõi lòng một người con gái? Ôi một ly rượu mạnh và những gì xảy ra tiếp theo sau đó...! Phũ phàng. Gài lại nút áo cuối cùng, cô ù chạy ra cổng khách sạn như bị ma rượt. Nước mắt tự do lăn dài dù cô cố nuốt vào. Cay đắng. Ray rút. Nghị lực hầu như tan biến. Sóng đời vỗ mạnh. Chợt cô thấy mình như cánh bèo trôi. Thế là sụp đổ bao lâu dài mơ ước thanh xuân bấy nay! Đôi vai Kiều Miên lại rung lên... rung lên... cô bật tiếng nấc. Giá cuộc đời “đắt” quá vậy sao? Chiếc xe tải chạy ngang nhấn kèn inh ỏi làm cô sực tỉnh. Cô chợt nhớ nhà thơ nào đó đã viết:

*Chỉ là tờ giấy nhỏ
In hình những con số
Ai cho nó phép màu
Làm cho đời sướng, khổ
Ai gọi nó là tiền
Để đời hóa bạc đen
Chỉ một lần lầm lỡ
Phải suốt đời ăn năn!*

oOo

Một cái đập vai nhẹ, tiếp theo là tiếng gọi:

– Chị gì ơi, về đi thôi. Muộn rồi.

Kiều Miên giật thót như điện giật. Tiếng cô chủ quán đều đều:

– Hôm nay quán nghỉ sớm, em phải đi công chuyện. Phiên chị về cho em đóng cửa.

Kiều Miên khẽ gật đầu:

– Không có chi.

Kiều Miên lặng lẽ đứng dậy với dáng vẻ mệt mỏi mỗi bước đi. Phố vẫn nhộn nhịp. Những đôi tình nhân chờ nhau chạy vút qua, bỏ lại mùi son phấn. Không dừng Kiều Miên “hận” mùi vị đài các. Nó chỉ là hiện thân của lọc lừa, man trá. Cô bước vội đi về...

Vừa vào phòng, cô gieo mình xuống giường. Nước nở. Nước mắt lại chảy ra như máu từ một vết cắt. Cứ khóc đi, cô thầm nhủ, chỉ có nước mắt mới khả dĩ rửa sạch phần nào bụi trần bám vào con tim non nớt nhưng đang cần cỗi nơi cô mà thôi. Điều nhạc quen thuộc dự báo thời tiết đang vọng sang từ nhà bên. Cô vẫn khóc. Đôi khi khóc lại là hạnh phúc, là niềm an ủi con tim phiến muộn, mang những vị mặn khác nhau.

Kiều Miên nghe văng vẳng bài thánh ca êm đềm mà da diết: *"Con nay trở về, trở về cùng Chúa, Chúa ơi! Con nay trở về lòng sầu thống hối ăn năn..."*. Cô chợt nhớ đã gần cuối mùa Chay.

Cô vẫn đi lễ Chúa nhật, nhưng xác cô đi mà hồn cô ở đâu đâu. Giờ này cô chợt nhận ra mình là tội nhân, là đứa con hoang, là con chiên lạc. Cô đã lãng phí tình yêu Thiên Chúa. Cô nhớ mang máng về thánh nữ Maria Mađalêna, cô ngược nhìn lên tượng Chúa chịu nạn và hứa từ nay sẽ sống xứng danh người Công giáo. Cô tin Chúa rất nhân từ và đang chờ đợi cô. Ở đâu nhiều tội lỗi thì ở đó nhiều ân sủng (Rm 5: 20). Cô cảm thấy an tâm khi nhận ra Chúa vẫn yêu thương mình hết lòng, dù cô không xứng đáng. Điều trước tiên cô thầm nhủ là xin lỗi Chúa, xin Mẹ Maria và Đức Thánh Giuse phù hộ. Cô quyết định ngày mai đi xưng tội, cô muốn cùng phục sinh với Đức Kitô, Đấng đã yêu thương cô đến cùng và chết vì cô. Dù đời sống đạo khô khan nhưng Kiều Miên còn nhớ trong các thánh lễ mùa Chay hay đọc câu: *"Đây là lúc thuận tiện, đây là ngày cứu độ"*. Cô buột miệng: *"Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài!"*

CẢM NGHĨ CỦA KHÁCH HÀNH HƯƠNG VỀ TƯỢNG ĐỨC MẸ FATIMA

Micae Nguyễn Văn Thông
Giáo xứ Bình Triệu

Phần đông những người đến trung tâm Đức Mẹ Fatima Bình Triệu đều công nhận rằng tượng Đức Mẹ Fatima có hình dáng rất lôi cuốn, có những nét đặc trưng sống động mà chúng ta không tìm thấy được ở các tượng ảnh nơi khác. Vì càng nhìn ngắm, càng in sâu vào tâm trí cảm mến say sưa, chúng ta nhìn lên tượng như một người đang sống. Các ông bà đạo đức, các trẻ nhỏ ngây thơ khi nhìn ngắm tượng Đức Mẹ thì dường như Đức Mẹ đang mỉm cười, trò chuyện với mình, cũng như có cảm tưởng là Đức Mẹ muốn nhắn nhủ một điều gì cần thiết cho đời sống thường ngày của mình.

Có những người hành hương, khi đến đây cầu nguyện và suy niệm trước tượng Đức Mẹ, họ có cảm nghĩ là Đức Mẹ luôn tươi cười với đoàn con cái, chẳng khác nào bà mẹ hiền thương yêu con cái đưa nhau từ bốn phương trời về đây xin ơn và tạ ơn.

Lúc bấy giờ, người ta thuật lại câu chuyện đã xảy ra khoảng tháng 5 năm 1962, khi phái đoàn tháp tùng Thánh tượng Đức Mẹ Fatima đã được Cha Tổng đại diện Phanxicô Xaviê Trần Thanh Khâm làm phép tại Vương Cung Thánh Đường Sài Gòn

và trao cho phái đoàn cung nghinh lên Thủ Dầu Một (Bình Dương). Khi đoàn xe chạy tới cổng (vùng đất Fatima ngày nay) là sở hữu của thương gia Trương Minh Phú, bỗng nhiên xe chết máy. Mọi người trên xe xuống đường, ai nấy đều cố sức đẩy tới, kéo lui mãi mà xe không sao nổ máy để tiếp tục trên đường dài gần 30 cây số. Những người có tay nghề về máy nổ, động cơ kiểm tra lại các bộ phận chủ yếu, xoay sở điều chỉnh công tắc máy, nhưng vẫn vô hiệu... Lúc bấy giờ phái đoàn bắt đầu lần chuỗi cầu khẩn Đức Mẹ, nếu Mẹ đã chọn nơi này là điểm

dừng chân, thì xin cho xe nổ máy để tiếp tục cuộc hành trình và mọi người sốt sắng đọc kinh lần hạt. Khi lần xong ba chuỗi hạt thì ô tô nổ máy ngon lành, mọi người hết lòng cảm tạ ơn Đức mẹ, lên xe để tiếp tục cuộc Thánh du Đức mẹ đến các xứ đạo ở Thủ Dầu Một và các vùng phụ cận. Thế là Trung Tâm Fatima Bình Triệu được thành lập từ đó đến nay, có nhiều giáo dân nhiều nơi đến đây cầu nguyện và nơi này đã trở thành một Giáo xứ.

Muốn biết những ơn lành Đức Mẹ thương ban cho con cái khi đến trung tâm này cầu khẩn Đức Mẹ, chúng ta cứ nhìn lên những tấm bảng tạ ơn gắn trên những vách tường thì biết. Đó là sự thật sống động mà chúng ta có thể thấy được khi đi hành hương đến Đức Mẹ Fatima Bình Triệu

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

GIÁO XỨ LÀNG TRUÔNG VÀ NGUỒN MẠCH LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Đa minh Nguyễn Khôi

Cách đây đúng một năm, tại giáo xứ làng Truông thuộc giáo hạt Ngàn Sâu, Giáo phận Vinh, nơi được cho là hạt giống Tin Mừng gieo rắc đầu tiên trên miền quê huyện Hương Khê, tỉnh Hà Tĩnh. Linh mục Giuse Nguyễn

Giờ cầu nguyện cho các bệnh nhân trong Tuần Cửu Nhật tại GX Làng Truông

Văn Thẳng đã khơi mạch Niềm tin và Lòng Tín thác vào tình yêu thương của

Chúa và trang trọng tổ chức "Tuần Cửu Nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa" để mở ra việc Sùng Kính Lòng Thương Xót trên vùng quê này.

Một năm trôi qua theo thời gian, những dấu ấn về tình yêu thương của Chúa đã đọng lại sâu thẳm trong cõi lòng những ai biết Sùng Kính và Tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa. Quả thật "Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ được mở cho" (Mt 7, 7); (Lc 11, 9). Từ niềm tin và việc Sùng Kính Lòng Thương Xót nơi Giáo xứ đã được Chúa thương ban nhiều ơn đặc biệt và những ơn trọng đại đó đã sớm trở thành ngọn đèn sáng để soi đường chỉ lối cho nguồn mạch Đức tin và vang vọng hơn mọi lời mời gọi dẫn dắt hàng ngàn con tim, hàng trăm tâm hồn đau khổ về đây dâng lời cầu xin và phó thác mọi sự cho Chúa qua Lòng Thương Xót của Ngài. Như lời Ngài nhắn nhủ: ***"Cha muốn nói với tất cả các con: hãy tín***

thác nơi Chúa! Hãy trở nên những Tông Đồ của Lòng Thương Xót...”(Lễ Kính Lòng Thương Xót Chúa 23-04-1994).

Năm nay, "Tuần Cửu Nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa" đến với giáo xứ Làng Trông như một nguồn ân sủng được Chúa ban phát và đã trở nên như mùa hội lớn, một "Tuần Đại Phúc" đặc biệt để muôn dân khắp nơi tìm về. Không đặt mục tiêu, không tìm mục đích gì khác ngoài việc đưa mọi người hợp nhau dâng lời cầu nguyện để phó thác, gửi gắm mọi nỗi âu lo, buồn phiền, những cơn đau đớn tật nguyên cả về tâm hồn và thể xác cho Chúa qua Lòng Thương Xót của Ngài.

Bàn tiếp đón các bệnh nhân đăng ký xin ơn chữa bệnh

Từ suy nghĩ đó, Linh mục quản xứ, Cha Giu se Nguyễn Văn Thắng đưa ra chương trình làm Tuần Cửu Nhật để cầu nguyện cho bệnh nhân, với một mong muốn giản đơn là khi về đây họ (bệnh nhân) sẽ nhận được niềm vui, trong lòng họ sẽ được nhẹ nhõm hơn, vì ai đau ốm, tật nguyên cũng đều phải trải qua những tháng ngày u uất. Từ lời mời gọi của Chúa qua Thánh nữ Faustina rằng: "Cha ước ao trong chín ngày này, con đem các linh hồn đến với nguồn mạch thương xót của Cha, để họ có thể kín múc sức mạnh, sự bồi bổ và bất kỳ ân sủng nào cần thiết cho họ trong những gian truân cuộc sống, và đặc biệt trong giờ lâm tử". Lời mời gọi đó đã được giáo xứ đáp lại và thực hiện bốn phần của mình qua từng ngày, từng giờ của Tuần Cửu Nhật. Ngay từ ngày khai mạc, một không khí rạo rức đã đến với giáo xứ Làng Trông khi hàng nghìn người từ khắp nơi, không kể lương - giáo, già trẻ lũ lượt đổ về để tham dự Tuần Cửu Nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa cùng giáo xứ, trong đó có 570 bệnh nhân, tật nguyên đăng ký xin ở lại tại đây để được tham dự đầy đủ chương trình cầu nguyện xin ơn chữa lành bệnh tật. Ngoài ra còn có hàng chục người về tham gia với mục đích hầu giúp công sức cho chương trình và giúp đỡ các bệnh nhân trong quá trình xin ơn chữa bệnh.

Như được báo trước, Cha quản xứ cùng Hội đồng giáo xứ và anh chị em Hội dòng Lòng Thương Xót Chúa của giáo xứ đã có sự chuẩn bị khá chu đáo. Từ việc xây dựng chương trình, giờ kinh cầu nguyện đến việc tiếp đón, bố trí nơi ăn nghỉ, tắm giặt cho bệnh nhân nặng đều được bố trí sít sao, sắp xếp khá logic và có tính khoa học nên mọi công việc hằng ngày đều diễn ra rất tốt đẹp, mặc dù với số lượng người về tham dự và số bệnh nhân đến ăn ở tại đây để xin ơn quá đông so với dự tính. Hiện nay 8 phòng học trong ngôi trường giáo lý của giáo xứ đã trở thành những phòng nghỉ tạm cho bệnh nhân và luôn chật kín người, một lán tạm làm nhà ăn cho bệnh nhân và khách đến giúp với hàng trăm người luôn đáp ứng đủ nhu cầu cho người sử dụng, những giờ kinh, giờ cầu và Thánh lễ được sắp xếp luân phiên nhau kín thời gian từ 4 giờ 30 sáng cho đến 22 giờ đêm, trong nhà thờ giáo xứ thường xuyên có hàng trăm người đọc kinh cầu nguyện cho bệnh nhân, cầu nguyện cho mọi nhu cầu của cuộc sống, cho các linh hồn theo chủ đích của Lòng Thương Xót Chúa.

Thiết nghĩ sau Tuần Thánh số người tham gia, số bệnh nhân sẽ giảm dần nhưng hoàn toàn ngược lại. Theo báo cáo của ban tổ chức thì số bệnh nhân về đăng ký xin ơn và hiệp thông với Tuần Cửu Nhật của Giáo xứ ngày càng tăng. Hiện tại con số thống kê hằng ngày chưa đầy đủ, nhưng cho đến hôm nay, ngày thứ 6 của Tuần Cửu Nhật (tức ngày 28/4/2011) số bệnh nhân đăng ký ở tại đây cầu nguyện xin ơn đã lên hơn 1.200 người, với đủ thứ bệnh tật. Tất cả họ đều được giáo xứ tiếp đón, chăm sóc chu đáo, được ăn ở miễn phí, có người chăm sóc tắm giặt cho bệnh nhân bị bệnh nặng. Cũng theo báo cáo sơ bộ của Ban tổ chức thì đã có hàng chục người có dấu hiệu khả quan, nhiều người đón nhận được niềm vui từ lòng Tín thác.

Những bữa cơm cho hàng trăm bệnh nhân hằng ngày trong Tuần Cửu Nhật tại giáo xứ

Quả thật, lời Kinh Thánh "Ai khát hãy đến với Tôi, ai tin vào Tôi hãy đến mà uống và từ lòng Người sẽ tuôn chảy những dòng nước hằng sống" (Ga 7, 38) đang được thực hiện nơi giáo xứ Làng Trông trong Tuần Cử nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa này một cách rộng rãi và hữu hiệu. Niềm tin yêu và lòng phó thác, cậy trông vào Chúa đang được nhân lên và sâu thẳm trong tâm hồn của mỗi con người, ngọn lửa Đức tin đang được thắp sáng và bùng cháy khắp trên miền quê sơn cước. Dường như, "Lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh" (Mc 5, 34) đã và đang được Chúa ban phát từng ngày cho những ai có niềm tin và lòng tín thác qua việc Sùng Kính Lòng Thương Xót mà giáo xứ đã và đang thực hiện nơi đây, nhất là trong những ngày này.

Đây quả là điều đáng mừng, một việc làm đáng khích lệ mà giáo xứ Làng Trông đã và đang thực hiện để mang lại hương thơm cho Giáo hội, vị ngọt cho những ai tìm đến Chúa và là nguồn phù sa trù phú cho hạt giống Tin Mừng phát triển nhanh trên cánh đồng truyền giáo.

Hãy tin vào Chúa, hãy đến với Lòng Thương Xót Chúa, hãy Tín thác mọi nỗi lo âu, mọi cơn đau đớn, mọi tật nguyền và cả niềm vui cho Chúa. Hãy đến với Chúa bằng tình yêu thương, sự hi sinh và những việc làm bác ái. Tuần Cử Nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa đang đi về ngày cuối, Đại lễ Kính Lòng Thương Xót Chúa đang đến gần, nguồn mạch thương yêu của Chúa đang tuôn đổ cho những ai biết cậy trông và Tín thác vào Ngài.

Nếu ai đó âu lo sầu khổ

Chưa biết tìm nương tựa vào đâu

Nếu ai đó bệnh tật hẳn đau

Cơn vệt vã chan đầy nước mắt

Hãy về đây, về đem lòng tín thác

Chúa nhân lành sẽ ban phát hồng ân.

MỘT SỐ HÌNH ẢNH BỆNH NHÂN VỀ XIN ƠN CHỮA LÀNH BỆNH TẬT TẠI GIÁO XỨ LÀNG TRƯỜNG

Nơi nghỉ tạm cho các bệnh nhân

Hàng trăm người khắp nơi về tham dự Tuần Cứu Nhật

Nơi ăn dành cho các bệnh nhân

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Gặp gỡ yêu thương

Matta GX Thánh Giuse GV

Thánh nữ Faustina được Chúa mạc khải qua thị kiến: "*Ta xin con hãy làm những việc thương xót, và phát xuất từ tấm lòng yêu mến Ta, con có bốn phận thi hành Lòng Thương Xót đối với những người lân cận...*", vì "*anh em hãy có lòng nhân từ như Cha anh em là đấng nhân từ*". Là tông đồ LTXC, anh em chúng tôi muốn thể hiện tinh thần Đức Ái trong tâm tình chia sẻ với họ đạo Long Thắng, Hạt Sa Đéc, Giáo Phận Vĩnh Long. Đồng hành với chúng tôi có Cha Đa Minh Trần Văn Dũng, Dòng Thánh Thể.

Buổi sáng thật đẹp, Thầy trò chúng tôi rời thành phố tiến về miền Tây, mọi người cầu xin Chúa và Mẹ Maria đồng hành và ban bình an cho chuyến đi.

Đã nhiều năm không có dịp về miền Tây, nay trở lại cảnh vật thay đổi nhiều quá, nhà cửa phố xá khang trang hơn, thế nhưng biệt danh "vùng sông nước" vẫn đượm vẻ thanh thản, an bình với đồng lúa xanh, sông nước mênh mông với những cây cầu vắt ngang đã được nâng cấp, dòng sông Tiền đầy phù sa, bến phà Mỹ Thuận được thay vào chiếc cầu thật hoành tráng và đẹp tuyệt. Nhìn cảnh vật này tôi cảm thấy cuộc sống người dân ở đây thật êm đềm, không ồn ào náo nhiệt như ở thành phố, Chúa đã ban cho họ một tuyệt tác thiên nhiên, Ngài nâng niu từng đọt cây ngọn cỏ,...

Trên đồng cỏ xanh tươi người cho con nằm nghỉ,

Người đưa con đến dòng nước xanh trong lành (Tv 23, 2).

Trên xe, không khí vui hẳn lên khi những chuyện vui được kể lại, chen vào là những câu đố vui Kinh thánh làm cho mọi người quên đoạn đường dài. Cảm thấy đói bụng, bác tài đưa

mọi người ghé ăn bữa trưa với những món ăn dân dã thật thoải mái để đủ sức tiếp tục vượt đường dài. Gió thoảng, nắng nhẹ.

Đến giờ tôn kính LTXC. *Ngợi ca Lòng Thương Xót. Chúa đã ban tặng con. Hỡi trái tim từ nhân, con tín thác nơi Ngài.* Lời ca cùng những câu kinh của mọi người, kể cả bác tài, nhịp nhàng đều đặn như hoà quyện vào Đại dương Lòng Thương Xót bao la của Thầy Chí Thánh. Hình dung Chúa đang âu yếm nhìn từng đứa con của Ngài, hẳn là Ngài rất hài lòng.

Xin chào miền đất Long Thắng thân yêu!

Khoảng chục người đón đoàn chúng tôi, nổi bật nhất là một chàng thanh niên dáng cao, nước da ngăm đen với mái tóc hơi dài, trong trang phục quần jean và áo thun đỏ, thật ấn tượng, đó chính là LM Phêrô Nguyễn Văn Tường Chánh xứ Long Thắng, và các anh chị trong HĐMV của Giáo xứ. Họ tay bắt mặt mừng dẫn đoàn chúng tôi tiến vào nhà khách của Giáo xứ.

Ngôi Giáo đường nổi bật trên nền trời nhờ màu xanh lá của một vườn cây ăn trái đã tô điểm cho Gx Long Thắng có một khung cảnh thật ấn tượng. Quả thật, Chúa đã chọn và gửi đến Gx Long Thắng một tặng phẩm thật quý giá, vì cha Tường khả ái rất niềm nở và hiếu khách. Tuy chỉ mới lần đầu tiên gặp Cha, tôi có cảm giác như cha con đã gặp nhiều lần. Qua chia sẻ, tôi biết Cha được giao trách nhiệm quản xứ với số giáo dân "khiêm tốn", đa số là dân nghèo sống giữa các thành phần đa tôn giáo. Nhà thờ cũ có cây cối um tùm bao quanh, cha xứ và giáo dân đã trùng tu lại ngôi nhà thờ khang trang hơn. Sống khiêm tốn nhưng hoà đồng, cha đã giúp đỡ và cảm hoá được nhiều người ngoại giáo qua tinh thần đối thoại liên tôn, sự thân thiện và cởi mở nơi cha Tường đã khiến chúng tôi rất thán phục. Tôi chợt nghĩ đến lời Thánh ca:

"Tình yêu không trên môi miệng, nhưng bằng thực hiện dẫn thân. Tuy không mơ hồ nhưng bằng Đức Ái theo Thánh ý Chúa".

Sau khi hàn huyên, cha dẫn chúng tôi đến kính viếng Thánh Thể, chào kính Mẹ Maria và Thánh Giuse. Trang trí cung thánh và nội thất tuy đơn giản nhưng không kém phần uy nghi

cung kính, ai nấy đều trầm lắng để tâm sự với Chúa rằng tình yêu Chúa chan hoà khắp mặt đất, dù ở vùng xa xôi hẻo lánh, Chúa vẫn có những người con luôn thực thi bác ái theo gương Chúa Giêsu. Bữa cơm thân mật tình huynh đệ với các món đặc sản, tình thân ái thêm thắm thiết giữa cha xứ cùng các anh chị trong Giáo xứ. Anh Sáu, anh Mông, anh Ba Tâm, chị Thuỷ, chị Phượng... đã phục vụ bữa ăn thật chu đáo khiến chúng tôi cảm kích.

Thánh lễ chiều, cha xứ mời cha Dũng chủ tế, cũng là buổi tĩnh tâm cho khoảng 50 anh chị em chuẩn bị ra mắt và tuyên thệ BCH CĐ LTXC của Giáo xứ. Trong bài chia sẻ, cha chủ tế đã dùng hình ảnh *người cha nhân hậu đầy lòng thương xót và tha thứ* (Lc 15), nhấn mạnh vào lòng cậy trông và tín thác vào LTXC theo tinh thần Thông Điệp LTXC được trao cho Thánh Faustina, nói lên tình yêu Thiên Chúa lớn hơn tội lỗi của nhân loại. Để hòa mình vào Đại dương Tình yêu, con người cần thực hiện các việc cơ bản để được đón nhận và ngụp lặn trong biển yêu ấy: *Tình yêu vĩ đại có thể biến đổi những điều nhỏ mọn thành vĩ đại, và chỉ có tình yêu mới đem lại giá trị cho các hành động của chúng ta* (NK 303).

✘ Hãy thỉnh cầu LTXC hằng ngày nhất là vào lúc 3giờ chiều

✘Thực hành LTXC đối với tha nhân, năng xưng tội và rước lễ.

✘ Tín thác và trông cậy vào LTXC.

Sau thánh lễ chúng tôi giúp cho tân BCH tập nghi thức tuyên hứa.

Sáng hôm sau, Thánh lễ tạ ơn và nghi thức tuyên hứa được cử hành long trọng và trang nghiêm, nét hân hoan hiện rõ trên từng khuôn mặt vì đã chính thức có các thành viên trong đại gia đình LTXC. Chúng tôi cũng vui mừng vì được đồng hành với họ. Giao lưu và ăn sáng xong, cha Tường dẫn chúng tôi đi thăm khu nhà có bộ phận máy nước uống đóng chai, trải qua nhiều vất vả mà ước mong của Cha nhờ thánh ý Chúa đã hiện thực. Tâm sự với chúng tôi, ngài cho biết nước uống này đã cung cấp cho toàn địa bàn chung quanh giáo xứ, không phân

biệt *lượng* hay *giáo*, một thực hiện không mấy dễ dàng đối với một linh mục, **tất cả là hồng ân** (Rm 4:16). Nhấn hiệu trên chai nước mang ý nghĩa thật thâm sâu thể hiện tâm tình của người môn đệ Chúa: **"Điều đẹp ý Ngài, xin dạy con thực hiện"**.

Vâng, tâm tình ấy đối với tôi cũng là "kim chỉ nam" nhắc tôi phải luôn nghĩ đến Chúa mỗi khi làm bất cứ việc gì đều trông cậy và tuân phục Thánh Ý Chúa.

Chia tay cha và các anh chị, tôi cảm nhận được tình cảm dạt dào qua những lời chúc thân thương, quyến luyến, đậm đà hơn nữa là những món quà của cha và các anh chị gửi cho từng người đem về thành phố làm quà cho người thân: từng chùm nhãn mọng chín, từng nải chuối căng mọng của mảnh đất thân yêu của giáo xứ, những trái trứng vịt được gửi đến từ gia đình các anh chị trong ban phục vụ.

Xin cảm ơn những người con nơi miền đất Long Thắng. Xin cảm ơn cha xứ đã tạo cho anh chị em có cơ hội gặp gỡ, chia sẻ và nối kết tình huynh đệ được bao phủ hào quang của LTXC.

Xin chúc cha và các anh chị luôn là đuốc sáng, là men và là muối nơi vùng đất Long Thắng, đồng thời toả sáng thêm nơi những vùng chưa có ánh sáng Chúa Kitô.

Từ chuyến đi này, tôi cảm nghiệm được Chúa đã chọn và dùng môn đệ của Ngài thật xứng đáng, cũng là gương mẫu cho người theo Chúa luôn phục vụ, là ngọn đèn thấp sáng Chân Lý giữa cuộc sống và đem Lời Chúa đến với tha nhân.

Lạy Chúa Giêsu, con biết ở đâu có tình yêu thì nơi đó có Chúa, ở đâu có từ bi thì ở đó có ân sủng Chúa, ở đâu có bác ái thì nơi đó được Chúa chúc lành, ở đâu ý hợp tâm đầu thì nơi đó chứa chan nguồn vui, nhưng con vẫn chưa thể vẹn tròn ý Chúa. Nguyện xin Chúa luôn nuôi dưỡng và đánh thức tâm hồn con còn ngủ mê trong dục vọng, để con biết quan tâm đến người khác, biết dùng đức tin, cậy, mến để dành phần phúc cho con là được cứu rỗi khi ra trình diện Chúa. Amen.

Mục Lục

✠ Lá thư Mục tử	
◆ Đức Maria là Mẹ của LTX	02
✠ Chúc mừng thụ phong Linh mục	04
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học hỏi Linh Đạo:	
◆ Lòng Thương Xót là gì	19
✠ Hãy sám hối	24
✠ Sống niềm vui Phục Sinh	27
✠ Hiệp thông cầu nguyện	31
✠ Tin Đại Lễ LCTX	32
✠ Đại Lễ LCTX 01.05.2011	35
✠ Mừng Đại Lễ LCTX	38
✠ Đại lễ kính LCTX tại họ đạo Long Mỹ	42
✠ Diễn Đàn	
◆ Đệ Nhất tình yêu	44
◆ Hoa huệ núi Carmel	47
◆ Nước mắt thanh xuân	50
✠ Cảm nghĩ về tượng Đức Mẹ Fatima	53
✠ Cảm nghiệm Hồng ân:	
◆ LTX tại Gx Làng Trông	55
✠ Thực Thi Lòng Thương Xót	
◆ Gặp gỡ yêu thương	60